

Táňa:

Když jsme se poprvé viděli, taky jsem poznala,
že se do mě nezamiluje.

Že jsem samozřejmě moc průměrná.

A roky jsem se smála a věděla jsem, že není čemu.

Moc dobře jsem věděla, že mnou pohrdá, neboj se.

Ale mně schází.

Rozumíš?

Schází mi ten pohled průhlednejch modrejch očí, ty chlupatý ruce,
ty blbiny, schází mi i ty špagety a ta umakartová koupelna.

Mně je tady bez něj smutno.

Dovezu mu kytky.

Tu bestii máme totiž společnou.

My dva!

Jeho dostala a mně je pořád v patách.

Kousek mě se tam, na tom provaze
houpal totiž s ním.

Nějaký moje doufání tam taky dodejchalo.

A teď mi každý den říká pojd se mnou!

Prostě jenom pojedu na hřbitov.

Zprávy 2011
podzim

Překladatelská dílna 2011

VRCHOLÍ

7 současných her z frankofonní oblasti v novém překladu

Caya Makhélé: SORTILÈGES

Jean-Marie Piemme: EMBALLEZ: C'EST PESÉ!

Marion Aubert: ORGUEIL, POURSUITE ET DÉCAPITATION

Pierre-Yves Chapalain: ABSINTHE

Samuel Gallet: COMMUNIQUÉ N°10

Philippe Minyana: VOLCAN

Joël Pommerat: JE TREMBLE 1

TĚŠTE SE NA PROSINEC!

Projekt vznikl za podpory hl. m. Prahy a Správní rady DILIA.

www.dilia.cz

Obsah

Kontakty	1
Informujeme	3
Rozhovor	11
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	14
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	41
Literární oddělení užití děl, nabízíme	43
Mediální oddělení premiéry a užití děl	47
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
Doc. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel. : 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

zástupce vedoucího oddělení
Věra Zárubová
tel. : 266 199 830
fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko
tel. : 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel. : 266 199 833

agentáž
Marie Špalová
tel. : 266 199 861
Helena Eliášová
tel. : 266 199 823
Jan Jiřík
tel. : 266 199 837

půjčování a prodej textů
Pavla Kačorová
tel. : 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel. : 266 199 816

Literární oddělení
vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax. : 266 199 876

referenti
Jan Rychta Dis.
Ondřej Šárek
tel. : 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel. : 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel. : 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel. : 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košť
tel. : 283 891 586
Mgr. Klára Parkanová
tel. : 283 891 586

dědictví, úschova
a registrace děl
Zuzana Hůlková
tel. : 266 199 834

*Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně
seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí
naleznete na www.dilia.cz*

*E-mailové adresy zaměstnanců DILIA
jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz*

*Na webové stránce www.dilia.cz naleznete
kromě kontaktních údajů popisy činností
jednotlivých oddělení, novinky, informace
pro autory i uživatele, formuláře ke stažení,
synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.*

INFORMUJEME

Překladatelská dílna DILIA 2011 v plném proudu

Již posedmé pořádá agentura DILIA překladatelskou dílnu. Workshop je určen začínajícím překladatelům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Letošní ročník Překladatelské dílny DILIA je zaměřen na **současnou francouzskou dramatikou**.

Tutory mladých překladatelů jsou v tomto roce Jaromír Janeček, Alexander Jerie, Daniela Jobertová, Michal Lázňovský a Kateřina Neveu. Z přihlášených mladých překladatelů vybrala DILIA ve spolupráci s tutori pět stipendistek a dva náhradníky.

V rámci Překladatelské dílny DILIA tak vznikne hned sedm nových překladů:

Jean-Marie Piemme: *Emballez, c'est pesé!*

překlad: Helena Kebrtová, tutor: Jaromír Janeček

Marion Aubert: *Orgueil, poursuite et décapitation*

Překlad: Lenka Jelenová, tutor: Alexander Jerie

Samuel Gallet: *Communiqué n°10*

Překlad: Markéta Machačíková, tutor: Daniela Jobertová

Caya Makhélé, *Sortilèges*

Překlad: Jana Podhorská, tutor: Michal Lázňovský

Pierre – Yves Chapalain: *Absinthe*

Překlad. Linda Dušková, tutor: Kateřina Neveu

Joël Pommerat: *Je tremble 1*

Překlad: Michal Zahálka, konzultant: Jaromír Janeček

Philippe Minyana: *Volcan*

Překlad: Jan Krupa, konzultant: Jaromír Janeček

Na konci června proběhlo úvodní setkání mladých stipendistů s jejich zkušenými tutori, které bylo zaměřené na praktickou přípravu budoucích překladatelů, tj. na základní informace ohledně specifík divadelního překladu, na stručný náhled do trendů současného francouzského dramatu, na problematiku autorského zákona, seznámili se také se základními modely spolupráce překladatele s dramaturgem. Během září dojde k dalšímu setkání všech účastníků, kde se budou probírat jejich zkušenosti a překladem, stipendisté budou mít šanci vzájemně si překlady ohodnotit a vyslechnout názory svých tutorů.

Závěrečné setkání, během kterého budou vzniklé překlady nebo spíše úryvky z nich představeny formou scénického čtení, proběhne v prosinci 2011.

Originály překládaných textů jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Jejich překlady budou dostupné až po závěrečném čtení, do té doby na nich budou překladatelé pracovat.

Projekt vznikl za podpory hl. m. Prahy a Správní rady DILIA.

3D – nový projekt agentury DILIA

V rámci letošního ročníku mezinárodního studentského divadelního festivalu Zlomvaz připravila agentura DILIA nový projekt 3D, odpoledne scénických čtení, která byla doplněna o diskusí-setkání. 3D byl finančně podpořen Správní radou DILIA a konal se v pátek 20. května v učebně 3 na Katedře činoherního divadla DAMU.

Během odpoledne byly formou scénického čtení uvedeny dvě současné hry zahraničního provenience a jedna současná česká hra. Scénické čtení hry srbského autora Uglješi Šajtinace *Huddersfield* v překladu Jakuba Novosada připravil David Šiktanc. Šajtinacova hra prezentuje obdobné problémy, jaké řeší třicátníci takřka kdekoli na světě. Jen je ukazuje na lidech odrostlých v posledních záchvěvech socialistické republiky, ve válce a v prvních pokusech utvořit fungující demokracii, a tak z *Huddersfieldu* de facto přirozeně vytváří originální uměleckou zprávu o mladých v pozapomenutém koutě Evropy. Druhým scénickým čtením byla v režii Marie Novákové hra *Láska a peníze* britského dramatika Dennise Kellyho. Tuto hru, kterou do češtiny přeložila Lucie Kolouchová, tvoří několik příběhů o současném světě, v němž nic nefunguje a ve kterém jsou postavy posedlé mluvením, ale obsah jejich slov jako by byl vedlejší, stejně jako je vedlejší realita, ve které postavy žijí. Závěrečné čtení patřilo hře Marka Epsteina *Vedlejší efekt* a připravil jej K. I. Kubák. Tragikomedie z pera talentovaného českého scénáristy si pohrává s myšlenkou existence skutečného under-groundu v systému štedrých dotací z Evropské unie.

Poslední část projektu 3D byla věnována diskusí-setkání, kdy se studenti, návštěvníci festivalu a další zájemci setkali k rozhovoru o uvedených scénických čteních, ale i obecnějších otázkách současné dramatiky u nás a v zahraničí. Hlavním hostem večerní diskuse-setkání byl

překladatel Jakub Novosad, který zasvěceně hovořil o podobách i praxi současné srbské dramatiky.

Nový projekt DILIA 3D se setkal s velkým ohlasem i návštěvností.

JJ

Ceny Evalda Schorma rozdány

Agentura DILIA uděluje každoročně Cenu Evalda Schorma určenou studentům divadelních škol za původní hru, dramatizaci či překlad.

V letošním roce bylo nominováno 14 autorů, z nichž se do užšího finále dostali:

Oldřej Šulc za původní hru *Deados aneb Podivuhodný let* (DAMU)

Anna Saavedra za původní hru *Dům U sedmi švábů* (JAMU)

Tereza Kratochvílová za původní rozhlasovou hru *Cestička ze školy* (JAMU)

Michaela Žemlová za původní hru *Ruty šuty les je krutý* (FFUK)

Petr Maška za původní rozhlasovou hru *Julia mlčí* (JAMU)

Na Slavnostním zakončení festivalu Zlomvaz 21. května 2011 v Divadle DISK se mělo rozhodnout o vítězi. Porota však musela konstatovat, že letošní ročník soutěže byl, co se umělecké kvality nominovaných textů týká, slabší. Nakonec se rozhodla neudělit ani první ani druhé místo. O třetí místo se naopak podělili hned tři texty a jejich autoři, přičemž všichni ocenění studují brněnskou JAMU.

Ocenění za třetí místo v soutěži o **Cenu Evalda Schorma za rok 2010**, spojené s finanční odměnou 3.000,- Kč, převzali z rukou vedoucího divadelního oddělení DILIA Zdeňka Harvánka a syna Evalda Schorma, pana Oswalda Schorma, studenti JAMU **Anna Saavedra** za původní divadelní hru *Dům U sedmi švábů*, **Tereza Kratochvílová** za původní rozhlasovou hru *Cestička ze školy* a **Petr Maška** za původní rozhlasovou hru *Julia mlčí*.

Oceněným autorům věnovalo Kino Evald navíc poukázky na volné vstupenky do kina.

Vítězům gratulujeme a jménem poroty apelujeme na studenty, aby psali, překládali, dramatisovali a především zasílali své texty do nominací na Cenu Evalda Schorma za rok 2011 (uzávěrka nominací bude začátkem roku 2012).

Synopse vítězných her naleznete v tomto vydání Zpráv DILIA. Všechny texty jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

DRÁMA 2010 má své vítěze

V dramatické soutěži Nová dráma uspěly také české autorky Lenka Lagronová a Helena Eliášová.

V sobotu 21. 5. 2011 skončil v Městském divadle P. O. Hviezdoslava 7. ročník festivalu Nová dráma / New Drama 2011, pětidenní přehlídka inscenací současné dramatiky, v rámci níž také probíhá dramatická soutěž, která byla v letošním roce poprvé otevřená i pro české autory.

Soutěž Dráma je dlouholetý projekt slovenského Divadelního ústavu, který se komplexně věnuje podpoře současné dramatické tvorby, vydávání a uvádění původních současných textů, iniciuje vznik nových her etablovaných autorů a motivuje mladé autory a studenty k tvorbě dramatických textů.

Porota soutěže Dráma 2010, která zasedla ve složení Roman Polák, předseda poroty, režisér; Vladislava Fekete, ředitelka Divadelního ústavu; Viliam Klimáček, dramatik; Andrea Dömeová, dramaturgyně Divadla Astorka Korzo 90; Iva Klestilová, dramaturgyně Národního divadla Praha, rozhodla takto:

CENY soutěže Dráma 2010

1. místo

PETER JANKŮ: *Kamene života*

ZUZA FERENCZOVÁ: *Babyboom*

2. místo

LENKA LAGRONOVÁ: *Z prachu hvězd*

3. místo

HELENA ELIÁŠOVÁ: *Té noci*

MARTIN HVIŠČ: *Triáda*

CENA SLOVENSKÉHO ROZHLASU

PETER JANKŮ: *Kamene života*

Synopse her Lenky Lagronové Z prachu hvězd a Heleny Eliášové Té noci naleznete v tomto vydání Zpráv DILIA. Oba texty jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

MŠ

Vlasta Dvořáčková získala Cenu Transatlantyk

V pátek 13. května 2011 převzala překladatelka a básnička Vlasta Dvořáčková prestižní Cenu Transatlantyk. Jedná se o cenu, kterou od roku 2005 každoročně

uděluje Knižní institut překladatelům polské literatury za výjimečnou podporu a šíření polské literatury na světě.

Vlasta Dvořáčková vystudovala polonistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a českým čtenářům je známá především jako překladatelka děl Czesława Miłosze, Tadeusze Różewicze, Wisławy Szymborské či Zbigniewa Herberta; na jejím překladatelském kontě však najdeme i díla polských klasiků (J. I. Kraszewski, H. Sienkiewicz, A. Mickiewicz). Neopominutelná je také její redakční činnost.

V roce 2009 za překlad básní Wisławy Szymborské (*Okamžik. Dvojtečka. Tady, Pistorius & Olšanská, Příbram 2009*) obdržela Cenu Josefa Jungmanna, udílenou Obcí překladatelů za nejlepší překlad roku. Krom polštiny překládá také z němčiny a angličtiny.

JJ

Rezidenční program Centra současné dramatiky 2011 - nabídka pro dramatiky

Divadlo LETÍ v rámci svého projektu Centrum současné dramatiky opět otevírá svůj rezidenční program pro české a slovenské dramatiky.

Centrum současné dramatiky (dále jen CSD) je projekt Divadla LETÍ a jeho partnerů, např. Institut umění – Divadelní ústav. Cílem projektu, který probíhá pod záštitou Václava Havla, je podpora vzniku nové dramatiky, podpora nových inscenací současné dramatiky, cirkulace textů, autorů, tvůrců a inscenací v rámci EU, teoretická reflexe současné dramatiky a propagace současné dramatiky mezi veřejností. Jednou z hlavních programových linií CSD je **Rezidenční program**. Jedná se

o program v kontextu českého divadla ojedinělý, který je však srovnatelný s běžnou praxí v zahraničí (např. rezidenční programy v Německu nebo v divadle Royal Court Theatre ve Velké Británii).

V rámci prvního ročníku rezidenčního programu CSD v sezóně 2010/2011 vznikl text Romana Sikory *Zpověď masochisty*, který byl uveden jako součást projektu Hyde Park v produkci Švandova divadla a Divadla LETÍ. Divácky úspěšná inscenace získala Cenu poroty na festivalu Young for Young a chystá se její hostování v Berlíně. Hra Romana Sikory byla přeložena do angličtiny a bude publikována v antologii současné české dramatiky *Game's not Over*, která vyjde v září 2011 v Institutu umění – Divadelním ústavu. Plánují se také překlady do němčiny a francouzštiny. Jako další rezidenční dramatik byla vybrána autorka Anna Saavedra, která pro brněnské HaDivadlo dokončuje hru *Matičky – pohyblivé ghetto*. Hra bude uvedena ve světové premiéře v květnu 2012. V rámci rezidenčního programu vznikla také hra Heleny Eliášové *Cyberlove*, která byla formou scénické skicy uvedena v rámci cyklu 8@8 na podzim roku 2010.

Rezidenční program pro sezónu 2011/2012 je vypsaný jednak pro české a slovenské autory (viz níže), ale probíhá také na mezinárodní úrovni. V rámci mezinárodního projektu „Generační ikony“ vzniká v rezidenci hra Petra Kolečka pro bratislavské divadlo GUnaGU, Viliam Klimáček píše hru pro rakouské divadlo Wiener Wortstaetten a Bernhard Studlar je rezidentním autorem pro Divadlo LETÍ.

Podmínky pro účast v rezidenčním programu CSD v sezóně 2011/2012

Do rezidenčního programu se mohou přihlásit čeští nebo slovenští autoři na základě vyplněné **příhlášky**, která bude obsahovat **podrobnou synopsi** zamýšleného díla (1-2 normostrany), případně **krátkou ukázkou a životopis autora**. Při výběru rezidentů bude zohledněna vhodnost projektu pro konkrétní divadlo vybraná do rezidenčního programu CSD na sezónu 2011/2012.

Divadla zapojená do rezidenčního programu CSD v sezóně 2011/2012:

1. Divadlo LETÍ

Téma: hra ze současnosti pro děti a mládež. Divadlo LETÍ touto hrou otevírá projekt s názvem Současná dramatika dětem.

2. HaDivadlo Brno a Divadlo LETÍ

Téma: The 90's: Night Lights. Devadesátá léta jako puberta naší současnosti. Divoká doba nově nabyté svobody, lucidního snění i nocí beze spánku... „Devadesátá léta byla úžasná doba: všechno jsme tehdy vnímali jako součást nočního remixu hudební a společenské revoluce, kdy na jedné straně stál DJ Bidlo a na druhé opilej chlápek v kožený bundě, kterej po něm hází krabičku od cigaret a křičí: „Zahraj, vole, U2!“ (...)“ (l. p. fish)

Vzhledem k charakteru rezidenčního programu by autoři, kteří se do něj hlásí, měli být otevření úzké spolupráci s těmito divadly s ohledem na jejich poetiku, dramaturgii, herecký soubor apod.

Na základě žádostí podaných do rezidenčního programu v dané sezóně vybere Dramaturgická rada CSD společně s uměleckým vedením divadel **2 rezidenty**. Těm bude poskytnuto zázemí tak, aby mohli po max. jednu sezónu v úzké spolupráci s příslušným divadlem vyvíjet text. Autoři vybraní do rezidenčního programu získají stipendium.

Harmonogram rezidenčního programu pro divadelní sezónu 2011/2012:

- **uzávěrka přihlášek: 10. října 2011**
(přihlášku naleznete na www.divadlo-leti.cz)
- výběr rezidentů bude oznámen: do **30. listopadu 2011**
- ukončení rezidence: **nejpozději prosinec 2012**

- prezentace všech rezidenčních textů formou scénických skic a odborná reflexe: **podzim 2012**
- inscenace vybraných textů: **v průběhu sezóny 2011/12 nebo 2012/13**

Projekt CSD je realizován za podpory: Magistrátu hl. m. Prahy, Ministerstva kultury ČR. Další info: www.divadlo-leti.cz.

JJ

Napište hru pro Městské divadlo Zlín a „Objevte mýtus!“

Městské divadlo Zlín vyzývá autory a dramatiky k napsání původní divadelní hry.

Zasílejte do Městského divadla Zlín hry, v nichž znovuobjevujete zašlé mýty a dáváte jim novou, překvapivou a současnou podobu, nebo předkládáte nový „mytologický“ námět, který přináší naše současnost nebo nedávná minulost.

Text může být napsán v českém nebo slovenském jazyce a nesmí být dosud nikde uveřejněn ani realizován.

Uzávěrka soutěže je **1. října 2011**.

Zvolená hra bude oznámena v listopadu 2011. S autorem vybraného textu bude uzavřena smlouva o provozování jeho díla a nadto mu náleží odměna 10. 000,- Kč. Vybraná hra bude uvedena v sezóně 2011/2012 ve Studiu Z Městského divadla Zlín v režii Petra Veselého. Divadlo si vyhrazuje právo uvést hru ve světové premiéře.

Adresa: Městské divadlo Zlín, tř. Tomáše Bati 4091/32, 761 87, Zlín
Elektronicky: ondra@divadlozlin.cz nebo fekar@divadlozlin.cz

MŠ

SYMPOZIUM DRAMplan 2011

V rámci letošního Pražského Quadriennale proběhlo ve dnech 16. – 17. června mezinárodní Sympozium DRAMplan, které bylo určeno všem zájemcům z řad dramatiků, dramaturgů, překladatelů, programových ředitelů a zástupců divadelních agentur. Hlavním cílem sympozia byla výměna zkušeností v oblasti produkce a inscenování současných českých a zahraničních her z pohledu dramatika, dramaturga a překladatele/divadelního agenta/programového ředitele.

První den sympozia byl určen zahraničním návštěvníkům akce a v rámci panelové diskuse, kterou moderovali Jan Hančil a Barbora Schnelle, se k výše uvedeným problémům vyjadřovali např. **James Gerard Bradley** (Velká Británie; bývalý dramaturg londýnského Národního divadla, dramatik a pedagog), **Christopher Campbell** (Velká Británie; dramaturg londýnského Royal Court Theatre, herec a překladatel), **Glòria Balañá** (Španělsko; nezávislá režisérka současných divadelních her) či **Yvonne Büdenhölzer** (Německo; dramaturgyně, umělecká ředitelka Stückemarkt na berlínském festivalu Theatertreffen, pedagožka na Freie Universität v Berlíně).

Druhý den se svými zkušenostmi v oblasti uvádění současného dramatu podělili Marian Amsler (HaDivadlo), Martina Schlegelová (Divadlo Leti), Zuzana Mildeová (Divadlo Petra Bezruče) a Vladimír Čepěk (Činoherní studio).

Doprovodný program sympozia tvořila scénická čtení současných katalánských dramatiků a představení Divadla Leti *Terminus* M. O'Rowea v Synagoze na Palmovce.

Sympozium DRAMplan zorganizoval Institut umění – Divadelní ústav ve spolupráci s Centrem současné dramatiky.

JJ

Personální změna v Hudebním oddělení DILIA

Začátkem léta odešel do důchodu dlouholetý referent Hudebního oddělení Pavel Chabr. Novým referentem se od července stává Jan Rychta, e-mail: rychta@dilia.cz.

Theatertreffen – Stückemarkt 2011 – dramatické ceny uděleny

V Berlíně skončil téměř měsíc trvající divadelní festival Theatertreffen 2011. Ceny si kromě herců odnesli také mladí, německy píšící dramatici za hry uvedené v rámci soutěžní sekce Stückemarkt.

Cenu Förderpreis für neue Dramatik v hodnotě 5. 000 euro získal za hru „*der penner ist jetzt schon wieder woanders*“ německý autor **Juri Sternburg**. S výhrou je spojeno uvedení hry v berlínském divadle Maxim Gorki Theater v lednu 2012.

Verkauftrag des tt Stückemarkts v hodnotě 7. 000 euro získala dramaticka **Anne Lepper**, jejíž hra „*Hund wohin gehen wir*“ byla představena na festivalu. Nově vzniklá hra bude mít premiéru 8. ledna 2012 v Schauspiel Hannover. Režie se ujme Claudia Bauer.

Ocenění **Theatertext als Hörspiel** obdržel **Mario Salazar**, jehož hra „*Alles Gold was glänzt*“ bude odvysílána během příštího roku na vlnách Deutschlandradio Kultur.

Originální verze všech oceněných her jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

Mülheimer Theatertage – výsledky

7. června skončily 36. divadelní dny v německém Mülheimu. Pětičlenná porota ve složení Barbara Burckhardt, Karin Cerny, Judith Gerstenberg, Andreas Marber a Feridun Zaimoglu udělila Mülheimer Dramatikerpreis 2011 mnichovské inscenaci hry Elfriede Jelinekové „Winterreise“. Cenu publika si odnesla berlínská inscenace hry „Verrücktes Blut“ autorů **Nurkana Erpulata** a **Jense Hillje**.

Kromě oceněných se mezi sedm pozvaných inscenací dostaly také texty:

- **Oliver Kluck:** *Warteraum Zukunft*
- **Fritz Kater:** *we are blood*
- Lutz Hübner: *Die Firma dankt*
- Kevin Rittberger: *Kassandra oder die Welt als Ende der Vorstellung*
- **Felicia Zeller:** *Gespräche mit Astronauten*

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále k dispozici v DILIA. Překlad her *Warteraum Zukunft* a *Verrücktes Blut* do češtiny již připravujeme.

Divadelní ceny Les Molières 2011 uděleny

17. dubna 2011 se uskutečnil 25. ročník udílení divadelních cen Les Molières. Slavnostní předávání cen proběhlo v Maison des Arts et de la Culture de Créteil v Paříži, odkud ho v přímém přenosu vysílalo rádio France 2.

Molièra v kategorii Nejlepší komedie získala hra **Danielle Navarro-Haudecoeur & Patrick Haudecoeur** – MÁTOVÝ NEBO CITRON? (*Thé à la menthe ou t'es citron*).

Molièra v kategorii Nejlepší žijící autor francouzsky psaných her získal **Joël Pommerat** za divadelní hru *Ma chambre froide*.

Více informací a přehled všech oceněných naleznete na: <http://www.lesmolières.com/>

Text komedie Danielle Navarro-Haudecoeur & Patricka Haudecoeur MÁTOVÝ NEBO CITRON? (Thé à la menthe ou t'es citron) je v překladu Jaromíra Janečka elektronicky k dispozici v DILIA.

Oliver Kluck sbírá ocenění

Talentovaný německý autor Oliver Kluck se může těšit z ceny za dramatickou tvorbu BDI – Dramatikerpreis, kterou každoročně uděluje Kulturkreis der deutschen Wirtschaft jednomu začínajícímu dramatikovi. Laureáty předchozích ročníků byli například Dirk Laucke, Händl Klaus, Nuran Calis, Thomas Freyer, Philipp Löhle, Ewald Palmethofer a Juliane Kann. Součástí ceny je dotace ve výši 10 000 Eur a zakázka vybraného divadla. Novou hru bude psát Oliver Kluck pro Schauspiel Frankfurt.

Oliver Kluck, narozen v roce 1980 v Bergenu na Rujaně, je vycházející hvězda současné německé dramatiky. Nelitostně si bere na paškál vybrané společenské kasty a dává jim co proto. Studoval dramaturgii, uměleckou prózu a esejistiku. Za hru *Das Prinzip Meese* získal v květnu 2009 cenu pro novou dramaturgii v rámci berlínského festivalu **Theatertreffen**. Za nejnovější hru *Warteraum Zukunft* získal cenu **Kleist-Förderpreis für junge Dramatik 2010**, výmarská inscenace textu byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theatertage 2011**.

Následující Kluckovy texty jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA:

PRINCIP CHAOSU (překlad Kateřina Bohadlová)

WARTERAUM ZUKUNFT (překlad Václav Cejpek a Monika Kučerová, překládá se)

DIE FROSCHFOTZENLEDERFABRIK (překlad Jitka Štávová, překládá se)

TONY 2011

Letošní předávání prestižní americké divadelní ceny Tony Awards bylo ve znamení muzikálu **The Book of Mormon**, jenž si nevybíravým způsobem střílí z této americké církve. *The Book of Mormon* získalo celkem 9 cen z celkových 14 nominací. Autory tohoto muzikálu jsou Trey Parker a Matt Stone, kteří jsou podepsáni také pod dnes již kultovním seriálem South Park.

Cenu za nejlepší hru na Broadwayi získal dramatik Nick Stafford za hru **War Horse**. Vzhledem k tomu, že S. Spielberg chystá její filmovou podobu, zahraniční práva na titul *War Horse* nejsou momentálně volná.

JJ

Cena Josefa Škvoreckého

Nominace pro rok 2011 jsou již známy.

Společnost Josefa Škvoreckého pořádá letos již 5. ročník literární Ceny Josefa Škvoreckého, která si klade za cíl ocenit a podpořit nejlepší české spisovatele. Seznam knih navržených na letošního vítěze čítá celkem čtrnáct titulů.

Hana Androniková: Nebe nemá dno, Odeon 2010

Jan Balabán: Zptej se táty, Host 2010

Markéta Baňková: Straka v říši entropie, Nakladatelství Petr Prchal 2010

Radka Denemarková: Kobold, Host 2011

Pavel Göbl: Penis pravdy 2012, Daphin 2010

Jaroslav Kovanda: Gumový betlém, Torst 2010

Zdeněk Mahler: Muž, který přežil Lidice, Jota 2011

Stanislav Moc: Schůzky s ďáblem, Šulc-Švarc 2010

Petr Pazdera Payne: Pouti a pouta, Theo 2011

Jaroslav Rudiš: Konec punku v Helsinkách, Labyrint 2010

Martin Ryšavý: Vrač, Revolver Revue 2010

Petr Šabach: S jedním uchem naveselo, Listen 2011

Jiří Šulc: Mosty do Tel Avivu, Knižní klub 2010

Michal Viewegh: Další báječný rok, Druhé město 2011

Ivo Tretera: Vzpomínky na Bohumila Hrabala a na život vůbec, Paseka 2011

Členové poroty z nominovaných titulů v prvním kole do poloviny srpna vyberou pět finalistů, zhruba do konce září bude znám úplný vítěz.

MC

Cyklus 8@8 v roce 2011

Projekt 8@8, jehož cílem je formou scénických skic představit české odborné veřejnosti i širokému publiku nejnovější původní české i zahraniční hry, prošel výraznými změnami. V roce 2011 se v jeho rámci představí již pouze čtyři divadelní texty, z nichž dva budou autorů zastupovaných DILIA.

19. dubna se v rámci cyklu představil nově zastupovaný autor DILIA Pavel Trtílek se svou hrou *Pět set milionů Číňanů míří na západ hledat si nevěsty*. Hra, která se umístila v soutěži Lago Gerundo jako 2. nejlepší evropská hra roku 2010, je demograficko-politicky aktuální metaforou o tom, jaké následky může mít čínská politika jednoho dítěte. Vzhledem k tomu, že se jedná o davové drama, tak byli kromě herců k účasti na scénické skice vyzváni také dobrovolníci. Takže si jednoho z Číňanů v režii Martiny Schlegelové zahrál také vedoucí divadelního a hudebního oddělení DILIA Zdeněk Harvánek a referenti z agentážního oddělení Jan Jiřík a Helena Eliášová.

Cyklus scénických skic 8@8 uvádí DILIA ve spolupráci s Divadlem LETÍ a Švandovým divadlem za podpory Správní rady DILIA, MKČR a MHMP.

Text Pět set milionů Číňanů míří na západ hledat si nevěsty v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MŠ

ROZHOVOR

Katia Hala

Francie není Německo

**Rozhovor s francouzskou překladatelkou
Ptal se Jan Jířík**

Na začátku prosince proběhne v Paříži velká prezentace současného českého dramatu. O jakou akci se jedná a kdo ji organizuje?

Jedná se o třídenní akci, kterou spolupořádá pařížské České centrum, Francouzský institut v Praze, Théâtre Ouvert, Maison Antoine Vitez a agentury DILIA a Aura-Pont. Akci iniciovala společnost Écritures du Monde, která se zaměřuje na propagaci zahraniční dramatiky.

Prezentace českého dramatu začíná ve velmi prestižním divadle, v Théâtre Ouvert, kde proběhne inscenované čtení hry *Zpověď masochisty* Romana Sikora a dále kulatý stůl věnovaný současné české dramatice. Další dva večery se budou konat v sídle Českého centra a formou kratších ukázek se budou číst *Akvabely* Davida Drábka, *Poslední večere* Pavla Trtílka, *Kauza Salome* Petra Kolečka, *Teremin* Petra Zelenky, *Planoucí srdce* Reného Levinského a *Andělský smích* Daniely Fišerové.

Čím je Théâtre Ouvert tak významné?

Théâtre Ouvert zaujímá ve francouzském divadelním kontextu jedinečné místo. Je to vlastně jediné divadlo, které pro celou Francii komplexně rozvíjí přemýšlení o současné dramatice. Funguje jako jedinečná dramaturgická dílna.

Vzniklo v roce 1971 v Avignonu, kde jej za podpory Jeana Vilara založili manželé Micheline a Lucien Attounovi. Od roku 1981 působí v Paříži a stalo se tzv. Národním divadelním centrem, což je instituce, která je plně financovaná francouzským státem, díky čemuž se může zcela věnovat neziskové umělecké činnosti. Za dobu své existence Théâtre Ouvert objevilo řadu významných autorů – byli mezi nimi např. M. Vinaver, B.-M. Koltès, Ph. Minyana, J.-L. Lagarce, J.-C. Grumberg a mnozí další.

Théâtre Ouvert pracuje se současnou dramatikou na několika úrovních. Především sem může kdokoli poslat svůj dramatický text. Jako studentka jsem byla v tomto divadle na stáži a vím, že během roku sem přijde několik stovek her. Každá hra se musí přečíst a v případě, že se jedná o zajímavý text, začne se s jeho autorem či autorkou pracovat. V ideálním případě vznikne inscenované čtení. Inscenované čtení je vlastně takový specifický žánr Théâtre Ouvert, které s ním ve Francii přišlo a zavedlo jej do naší divadelní praxe.

Théâtre Ouvert nemá vlastní herecký soubor. Na každé inscenované čtení je najímán tým herců a režiséra, kteří čtení připraví. Díky nim se text může dostat do širšího povědomí; ve Francii je to jméno režiséra, které „udělá“ novou hru slavnou.

Významné jsou také diskuse, které divadlo organizuje, a v neposlední řadě i vydavatelská činnost. Hra, která ve Francii nevyjde tiskem, neexistuje. Théâtre Ouvert vydané hry zdarma posílá do všech divadel.

Existují ještě další divadla, která se zabývají současnou dramatikou?

Takových míst je v celé Francii celkem třináct. V Grenoblu existuje ještě *Troisième Bureau*, které je v podstatě festivalem s vlastní dramaturgickou radou. Nicméně Théâtre Ouvert je z nich opravdu nejvýznamnější a nejlivnější. Za dobu své existence si vybudovalo kvalitní síť spolupracovníků na straně herců i režisérů.

To, že se prezentace současného českého dramatu objeví také na této scéně, považuji za velký úspěch a zároveň šanci. Už proto, že se Théâtre Ouvert cizojazyčnou dramatikou zabývá velmi zřídka. Na druhou stranu to ještě automaticky neznamená, že se česká dramatika objeví v repertoáru francouzských divadel. Hry by se musel ujmout skutečně známý režisér, případně by se na repertoáru divadla musela udržet poměrně dlouho. Ve Francii funguje absolutně jiný divadelní systém. Francie nezná ansámblový systém s velkým počtem herců, nezná dramaturga, který pro ně hledá nové herecké příležitosti. Naše divadlo tvoří divadelní skupiny s malým počtem herců a funguje na principu projektů, kdy každý projekt inscenace se připravuje třeba i rok. V takovém systému nelze riskovat, nelze si dovolit omyl, protože může znamenat konec souboru. Risk je možný pouze v institucích typu Národní divadelní centrum, ale těch je po celé Francii pouze třiatřicet.

Ráda bych po skončení pařížské prezentace ve spolupráci s Institutem umění – Divadelním ústavem připravila takový „balíček“, s nímž by bylo možné jezdit po frankofonní oblasti a propagovat tak českou hru i jinde. Samozřejmě by bylo velmi dobré, kdyby překlady vyšly i tiskem. O to se momentálně snažím.

Jak je známá česká dramatika ve Francii?

Snad jako všude. Z předválečné dramatiky se inscenoval K. Čapek, F. Langer a dramaturgie J. Haška. V 60. letech oživilo zájem o české drama divadlo O. Krejčí a J. Svobody. Před rokem 1968 byly do francouzštiny překládány hry V. Havla, M. Kundery či P. Kohouta. Nicméně francouzští režiséři po českých hrách sahali velmi zřídka. Obrovská vlna zájmu přišla po srpnu 1968. Dodnes se na repertoáru stále drží Havlova *Audience*, objevují se dramaturgie děl B. Hrabala... Z mladší generace je to P. Zelenka, který se k nám dostal paradoxně přes Rumunsko, když měla v Odeonu hostovat rumunská inscenace *Příběhů obyčejného šílenství*. Z hostování si sice šlo, ale text byl vydán. Objevují se překlady (např. hry D. Fischerové či M. Lázňovského), hodně pro české drama dělá Frederika Smetanová a její divadlo Golem, tu a tam se objeví nějaká inscenace (např. Sikorovo *Smetení Antigony*). Celkově to ale žádná velká sláva není.

Jak jsem říkala, francouzský systém je v porovnání se středoevropským zcela jiný. Problém dělá už jenom takovou českou hru obsadit. Když jsem připravovala inscenaci *Příběhů obyčejného šílenství*, musela jsem počet postav snížit na jedenáct. Druhá francouzská inscenace *Příběhů* měla sedm postav. Stejný problém se teď řeší v Belgii, kde by hra měla být inscenována v roce 2012.

Jak je uváděna současná hra našich sousedů? Maďarů, Poláků?

Současná maďarská dramatika zatím není ve Francii příliš vidět. V příští sezóně chystá *Écritures du Monde* projekt zaměřený na prezentaci maďarské hry. S polskou hrou se lze setkat daleko více. Je to dáno jednak tradiční silnou polskou menšinou, která ve Francii žije, dále zájem o polskou dramaturgiu vzbudili opět výrazní polští režiséři K. Lupa a K. Warlikowski.

Co se dozví o českém divadle posluchači bohemistiky?

Velmi málo. Bohemistika se primárně zaměřuje na prózu, maximálně na poezii. Jestliže se už objeví nějaká zmínka o dramatu, pak je to u autorů, kteří mají „zázemí“ někde jinde – K. Čapek, V. Havel, W+V. Vše závisí na osobním zájmu pedagogů a takoví, kteří by se ve Francii zabývali divadlem a dramatem, momentálně na bohemistice nejsou. Navíc se bohemistika u nás mění na středoevropská studia a penzum látky, kterou posluchač musí zvládnout, jde na úkor divadla a dramatu.

Již dlouho působíš jako jakýsi velvyslanec českého dramatu ve Francii. Jak ti v tom pomáháme, případně nepomáháme my sami?

Především je to nepochopení specifické francouzské situace. Tady se veškerá propagace současného dramatu dělá jako pro Německo. Francie ale není Německo! U nás hodně záleží na konkrétních lidech, kteří obcházejí divadla, kteří posílají do divadel své překlady. S nimi je potřeba být neustále v kontaktu.

Také se mi zdá, že jednotlivé akce na podporu propagace české kultury v zahraničí nejsou propojeny. Na bohemistická setkání, která se každoročně konají v Praze a kde se účastníci mohou dozvědět mnoho o aktuálním českém dramatu, již nic nenavazuje. Zahraniční bohemisté, kteří by se dramatu chtěli věnovat, nemají jak a vše tak vyšumí do prázdna.

Pro prosincovou prezentaci českého dramatu překládáš Sikorovu *Zpověď masochisty*. Jak dnes vypadá politické divadlo ve Francii?

Stejně jako po celé Evropě se divadlo i u nás vrací k politickému a dokumentárnímu divadlu, jak jej známe ze 70. let. Ve Francii takové divadlo najdeme ve všech typech divadel. Ve velkých i v malých, která sice stojí mimo systém subvencí, ale která si často dovolí daleko drsnější kritiku.

Do kontextu malých divadel bych zařadila i Sikorovu hru, jež je opravdu velmi drsná. Na druhou stranu jeho hra naplňuje jeden stereotyp. Jestli se něco ví o českém dramatu, pak je to, že je groteskní a absurdní. Ve *Zpovědi masochisty* je absurdní a groteskní vše; včetně Kalouskova příjmení, které francouzskému uchu bude znít absurdně a groteskně zároveň. Díky tomu se téma hry posune do obecnější roviny.

Katia Hala (1977)

bohemistka, překladatelka, režisérka a teatroložka. Vystudovala Francouzský jazyk a literaturu a Slovanská studia na pařížské Sorbonně a Divadelní vědu na Univerzitě Karlově v Praze. V letech 2001 – 2003 studovala režii – dramaturgii na DAMU v Praze. Praxi v oboru režie – dramaturgie získala v pařížských divadlech Théâtre de L'Aquarium, Théâtre de La Colline a Théâtre Ouvert. V letech 2004 – 2005 a 2008 – 2010 působila jako pedagožka na Sorbonně (přednášky a semináře zaměřené na českou literaturu od počátků do současnosti, na divadlo v ČR a střední Evropě, na překlad aj...). V roce 2006 založila soubor Voltavyné zaměřující se na divadelní a audiovizuální projekty. Aktivně se věnuje překladu (Petr Zelenka: *Teremin, Příběhy obyčejného šílenství*; Václav Havel: *Zitra tu spustíme* a další nevydané hry; Karel Jaromír Erben: *Kytice* a jiné). Je autorkou řady odborných studií a jednou ze spoluautorek *Slovníku umělokyň* (*Dictionnaires des créatrices, Des Femmes, Paříž, předpokládaný termín vydání: 2011*). Kromě češtiny a francouzštiny ovládá také angličtinu, němčinu, polštinu a španělštinu.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

DUBEN

1. 4. 2011 první provedení
CED Brno – Divadlo Husa
na provázku (Velký sál)
Karel Čapek – **Jan Mikulášek:**
Trapná muka

1. 4. 2011 první provedení
Loutkové divadlo Radost Brno
Janka Ryšánek Schmiedtová:
Jak morčata pekla bábovku
Hudba: **Petr Šmirák**

J. R. Schmiedtová: Jak morčata pekla bábovku

3. 4. 2011 česká premiéra
Divadelní studio Marta
DIFA JAMU Brno – Studenti
činoherního herectví (Studio
MARTA) **Anja Hilling:**
Černé zvíře smutek
Překlad: **Jana Podlipná**
Podpořeno grantem DILIA.

A. Hilling: Černé zvíře smutek

4. 4. 2011 česká premiéra
Agentura HARLEKÝN Praha
(Branické divadlo)
Eric Assous:
Herci jsou unaveni
Překlad: **Alexander Jerie**

8. 4. 2011 česká premiéra
Divadlo F. X. Šaldy Liberec –
Činohra (Malé divadlo)
Jean-Luc Lagarce:
**Pravidla správného
chování v moderní
společnosti**
Překlad: **Kateřina Neveu**

J.-L. Lagarce: Pravidla správného chování
v moderní společnosti

19. 4. 2011 první provedení
Divadlo LETÍ Praha
(Studio Švandova divadla)
Pavel Trtílek:
**Pět set milionů Číňanů míří
na západ hledat si nevěsty**
Scénická skica z cyklu 8@8.

P. Trtílek: Pět set milionů Číňanů míří na západ
hledat si nevěsty

24. 4. 2011 česká premiéra
Studio DVA Praha – Taking Off
Company (Palác Akropolis)
Laura de Weck:
Oblíbení
Překlad: **Klára Kovářová**

L. de Weck: Oblíbení

29. 4. 2011

Klicperovo divadlo Hradec
Králové (Studio Beseda)**Moira Buffini:****Král je panna (Silence)**Překlad: **Marie Špalová,**

Úprava: Johana Kudláčková

a **Lída Engelová,**Hudba: **Zdeněk Zdeněk**

obnovená premiéra

M. Buffini: Král je panna

KVĚTEN

7. 5. 2011

Naivní divadlo Liberec

Vít Peřina:**Souhvězdí aneb
Řecké báje mimo výšeč**

první provedení

8. 5. 2011

Divadlo LETÍ Praha
(Divadlo Komedie Praha)

Thomas Arzt:

CvrchPřeklad: **Markéta Bábková**

česká premiéra

T. Arzt: Cvrch

18. 5. 2011

Viola Praha

Pavel Kohout:**Můj život s Hitlerem,
Stalinem a Havlem**

první provedení

19. 5. 2011

Divadlo Kalich Praha

**Martin Vačkář – Ondřej
Havelka:****Zločin v Posázavském
Pacifiku**

první provedení

M. Vačkář, O. Havelka: Zločin v Posázavském Pacifiku

19. 5. 2011

Divadlo Antonína Dvořáka
Příbram (Velká scéna)**Terry Pratchett –****Stephen Briggs –****Stráže! Stráže!**Překlad: **Jan Kantůrek**

česká premiéra

21. 5. 2011

Klicperovo divadlo Hradec Králové

David Drábek:**Jedlíci čokolády**

česká premiéra

D. Drábek: Jedlíci čokolády

ČERVEN

4. 6. 2011

Západočeské divadlo Cheb

Terry Pratchett – Jakub**Vašíček – Tomáš Jarkovský:****Soudné sestry**

první provedení

T. Pratchett, J. Vašíček, T. Jarkovský: Soudné sestry

11. 6. 2011

Švandovo divadlo Praha

Jean-Luc Lagarce:**Byla jsem doma a čekala,
až přijde déšť**

česká premiéra

Překlad: **Kateřina Neveu**

J.-L. Lagarce: Byla jsem doma a čekala, až přijde déšť

Výhodné provozování her

Zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacena záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 - 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

Jméno autora - název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
John Patrick - Manžel pro Opalu	za 6% netto (31. 12. 10)
Dario Fo, Franca Rame, Jacopo Fo - Alenka v říši neživů	za 8% brutto (31. 12. 10)
Willy Russell - Pokrevní bratři	za 8% netto (18. 10. 11)
Arthur Miller - Smrt obchodního cestujícího	za 7% netto (31. 12. 11)
Arthur Miller - Čarodějky ze Salemu	za 7% netto (31. 12. 11)
John Patrick - Podivná paní Savageová	za 7% netto (31. 12. 11)
Richard Nash - Obchodník s deštěm	za 6% brutto (31. 1. 11)
Joseph Stein, Fred Ebb, John Kander - Řek Zorba	za 10% netto (31. 12. 11)
Marina Carr - Žena a megera	za 6% netto (25. 2. 12)

Jméno autora - název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Stephen Mallatratt, Susan Hill - Žena v černém	za 6,5% netto (4. 5. 12)
Woody Allen - Zahraj to znovu, Same	za 7,7% netto (30. 6. 12)
Robert Bolt - Ať žije královna	za 6% netto (3. 9. 12)
Joe Orton - Jak se bavil pan Sloane	za 8% netto (12. 9. 12)
Martin McDonagh - Osířelý západ	za 6,5% netto (31. 12. 12)
Michael Cooney - Habaďúra	za 6,5% brutto (31. 12. 12)
Christopher Hampton - Nebezpečné vztahy	za 8% netto (16. 1. 13)
Arthur Miller - Stvoření světa a jiné obchody	za 7% netto (17. 3. 13)
Tennessee Williams - Tramvaj do stanice Touha	za 6% netto (1. 9. 2013)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)	vždy za 8% netto

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Představujeme finálové texty cen Evalda Schorma za rok 2010

Cestička ze školy

Tereza Kratochvílová

Žánr: Pásmo

Obsazení: 3 ženy, 4 muži (maximálně)

Dramatické pásmo spojující autentické texty narkomana, zloděje a narkomana-zloděje s ledasčím moudrým a několika pošetilostmi. Pohádka o svobodě s ponaučením na konci. Echt evropská hodnota ve střepejících žánrů a úlomcích replik. Nad Markem se tyčí osamělý a o to varovnější prst, nikdo není svobodný, když miluje a neschopnost lásky je kvintesencí pekla.

Vrstevnatý text vypráví příběh „rizikového“ mladého muže. Formou deníkových záznamů se dovidáme podrobnosti o jeho dětství a dospívání, kariéře drobného zlodějíčka, příležitostného narkomana a překvapeného otce. Marek hledá svobodu – ovšem tak naivně a hloupě, že je třeba jeho výroky reflektovat. To je úkol pro ostatní postavy (Markovu dívku, matku, bratrance a přátele), které vyprávění doplňují o vlastní epizodické příběhy různých žánrů. Neomylný hlas vypravěče zároveň všechny objektivně hodnotí a uvádí do kontextu toho, co se o svobodě obvykle říká.

Hra získala 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tereza Kratochvílová (1986, Ústí nad Labem)

Studuje v ateliéru Rozhlasové a televizní dramaturgie a scenáristiky na brněnské JAMU. Jako herečka se představila v inscenacích Jitro Kouzelníků (J. Honzírek, Marta 2006), Amatéři (A. Doležal, JAMU 2007), Lásky jedné plavovlásky (V. Morávek, DHNP 2008), Sežrat v sobě psa (J. Mikuš, Kabinet Múz 2008), Labutí jezero (Z. Mátořík, Clubwash 2009). Absolvovala pracovní stáž ve Vídni (Strange, Bretttheater 2008, prof. Nika Brettschneiderová) a Budapešti (Dzsingl, Komatarsulat 2008, MA Vince Zrinyi Gál), podzim a zimu 2010 strávila v Lisabonu coby studentka ESTC. Působí jako dramaturgyně v prostoru bývalé pekárny a současné prádelny CLUBWASH::Brno, kde s pomocí dotací SMB organizuje Kulturní večery. Napsala pár drobníček pro cykly Napsáno životem a Životopisy (Český rozhlas Olomouc 2006 – 2010). Spolupracuje s o. s. Podané ruce na organizaci každoroční literární soutěže Pasáž. Je dramaturgyně vznikajícího divadla Kočebř. Je členkou punk-folkové kapely Děsně hustý roštěnký.

Julia mlčí

Petr František Maška

Žánr: rozhlasová hra

Obsazení: 3 muži (variabilní)

Dermatologicky testovaná rozhlasová hra: depilační horor. Legendární freakshow znovu na cestě. Julie Pastrana je chlupatá a má talent! Julie Pastrana je o trochu víc než cirkusová zrůdička, ona je umělkyně! Julia Pastrana mlčí!

Příběh inspirovaný životem Julie Pastrany, opičí ženy. Příběh o lidském zalíbení v krutosti, příběh o lásce takřka muzeální. Dramatická výpověď tří mužů, oddělených časem i prostorem, o ženě zvyklé vystavovat své drobné, srstí porostlé tělo.

Hra získala 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Petr František Maška

je studentem doktorského studia obor dramaturgie a autorská tvorba na brněnské JAMU a patří k největším talentům nejmladší české generace dramatiků. Jeho hra *Blbouni* měla světovou premiéru v Kabinetu múz Brno v roce 2008 v režii Lucie Repašské. Rozhlasová hra *Tratoliště* z roku 2008 byla realizována Českým rozhlasem v režii Hany Mikoláškové. Hra *Lešení* se dočkala již dvou realizací – jednak v brněnském Kabinetu múz a také v brněnském Studiu Marta. S většinou svých her se umístil ve finále soutěže o Cenu Evalda Schorma. Jeho rozhlasová hra *Julia mlčí* získala 3. místo v této soutěži, přičemž první a druhé místo nebylo uděleno. Hra *Žárovíště* je finálový text soutěže o Cenu Konstantina Trepleva.

Dům U sedmi Švábů

Anna Saavedra

Obsazení: 5 mužů, 6 žen, černá kočka a hlasy lazebnických učňů

Dům U Sedmi Švábů na Kopečné ulici čp. 37 byl nejstarším a svého času také největším pavlačovým domem v Brně. Sloužil jako klášterní nemocnice, škola pro lazebníky a porodní báby, prováděly se zde veřejné pitvy. Později se zde usazovali lidé ze slabších sociálních vrstev, ale také umělci, bohémové a studenti, kterým nevalily spartanské podmínky ve zchát-

ralém domě s romantickým dvorem. V roce 2006 se jeho rakouský majitel rozhodl navzdory protestům historický dům zdemolovat a postavit na jeho místě novou budovu s luxusními byty.

Hra *Dům U sedmi švábů* je magickou hříčkou odehrávající se v posledních měsících před zánikem domu. V tomto neklidném čase sledujeme životní příběhy několika posledních nájemníků, zmateného snílka Indiána, somnambulní Murky, roztomilého „huliče“ Andu, sukničkáře Ivana. Jejich každodenní klábosení na pavlači, psychedelické houbové dýchánky i zašmodrchané milostné vztahy postupně poznamenává temná atmosféra blížící se zkázy domu, která je zvěstována oživujícími příznaky z historie. Mrtvá řádová sestra Alžbětinka pláče v komíně, mluvící černá kočka vstupuje lidem do snu, fyzikus Karel Linz je ve sklepeních vražděn a pitván svými žáky, lazebnickými uční. Spodní vody chaosu stoupají. Majitel domu Gerhard Hudecek básní o svých nových krásných domech bez špinavého sviňského neřádu. Dům U Sedmi Švábů se stává potápějící se lodí bláznů. Vše spěje k zániku. Ale možná ne tak docela...

Hra získala 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anna Saavedra (1984)

Narozena na pobřeží Baltu v česko-chilské rodině. Vystudovala divadelní dramaturgii na brněnské JAMU. Členka divadla Ateliér, Studia Dům Evy Tálské, elitní klaunské společnosti Champ de tension a divadelní rodiny Šavgoč. Je autorkou prozaických textů (*Proměna; Chilské deníky; Cizinec*), adaptací (*Horečka; Hedda Gabler – Hra s mrtvou myší; Eva, Eva!*) a divadelních her (*Putování; Racek; Smrt abonentů; Dům U sedmi švábů*). Má syna, hraje na akordeón a žije v Brně.

Ruty šuty les je krutý

Michaela Žemlová

Obsazení: 6 mužů, 6 žen a nějaké další figurky nebo 12 a více loutek

Co vše se může stát, když na dětský tábor zavítá country bohyně Fenka Lilipová? Proč z času na čas zaplaví Česko tramská vlna? Kdo vyhraje Andělskou lyru? Bůh nebo salám? Hm... Kotlíkový opus o putování mezi Folkovým Olympem a hangárem, kde zazní i mantra okamžitismu inspirovaná bytostí jménem Uriel. Na konci stezky, vyznačené fáborkami, čeká na svérázné táborníky nástup. Ale ještě předtím se musí nasnídat v trávě, utkat s bratry Medvědy a přežít kanadu. Navíc musí projít Zvonkovou zemí a to je dobrodružství jako fík. Na konci nastane osudový zvrat, kdy přestane švanda a začne rwanda. Jak se Fetučína, Nikotýna, Slim, Grizzly, Chlupy, Šmidrák a spol. vyrovnají se ztrátou Fandy? Odpověď leží v nalezcinci.

Hra byla nominována do finále soutěže o Cenu Evalda Schorma 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Michaela Žemlová

je studentkou divadelní vědy na FF UK. Hra *Ruty šuty les je krutý (aneb Folk a country je střed mý tantry)* je její prvotinou. V současné době je členkou souboru FKK, jenž byl oceněn jako Projekt roku 2010 v rámci festivalu Next wave/Příští vlna... a má za sebou účinkování v pořadu Na stojáka.

Hra lidová

Hana Burešová

Žánr: montáž z lidových her vánočních a pašijových

Obsazení: 12 mužů, 7 žen (lze více i méně, dle potřeb souboru)

Hra lidová vznikla v roce 1983 jako absolventská inscenace Hany Burešové v Disku. Je montáží českých lidových her, pojednávajících o narození a smrti Ježíše Krista. Autorka do hry vkomponovala i některé vánoční koledy a rovněž říkadla, která jsou svázána se zvykoslovnými jarními obřady – např. vynášení smrtky, které se stalo leitmotivem hry. Prolog a epilóg tvoří známé hádání tří králů s pastýři z Rakovnické hry vánoční, hlavní dějová linie pojednává závěrečné dny života Ježíše od vstupu do Jeruzaléma přes kázání na hoře, obrácení hříšné Majdaleny, zradu Jidášovu, zatčení Ježíše v zahradě getsemanské a výslechy u Kaifáše a Piláta až k ukřižování na Golgotě. Vánoční výjevy se vynořují jako reminiscence idylické, hravé i dramatické – počínají strastiplným hádáním noclehu Josefa s Marií v Betlémě a narozením Ježíška v jeskyni, přes zvěstování pastýřům, putování tří králů za hvězdou, Herodesovo vraždění nevinňatek až k útěku svaté rodiny do Egypta. Hlavní postavou je samozřejmě Ježíš, ale jeho představitel (stejně jako ostatní herci) zde má hrát ještě i druhou „vánoční“ roli (konkrétně pastýře), čímž je významově posíleno antiiluzivní pojetí hry v duchu lidového divadla. Jen představitelé rolí Čerta a Anděla jsou (v těchto jediných rolích) stále přítomni na scéně, vstupují do hry, komunikují s diváky a děj komentují po vzoru opovědníků lidového divadla.

Úspěšná veršovaná hra ve staré lidové češtině, oproštěná od nesrozumitelných tvarů a nářečních dialektů, zachovává charakter obřadního divadla a starodávného mystéria a prostřednictvím archetypálního příběhu, dramatických charakterů i situací divákům zprostředkovává katarzi a zároveň před ně klade věčné otázky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hana Burešová,

narozena 1959 v Praze, divadelní režisérka a autorka řady adaptací. Pro režijní tvorbu Hany Burešové je příznačná široká žánrová a stylová pestrost. Její divadelně invenční režie se vyznačují velkým citem pro styl, schopností sdělit obsah hry nezaměnitelnou formou, jež přísně vychází z poetiky předlohy. Dosud nastudovala přes 50 divadelních inscenací a 4 rozhlasové adaptace divadelních her. Dvakrát získala Cenu Alfréda Radoka za nejlepší inscenaci roku (Don Juan a Faust, Smrt Pavla I.). Od roku 1996 je společně s dramaturgem Štěpánem Otčenáškem a s režisérem Janem Bornou uměleckou vedoucí Divadla v Dlouhé. Pohostinsky pracovala i v dalších divadlech (Národní divadlo, Divadlo Ungelt, Divadlo na Vinohradech, Divadlo Na zábradlí, Činoherní studio Ústí nad Labem, Viola, Divadlo M. Držiče Dubrovník, pravidelně hostuje v Městském divadle Brno). Absolvovala činoherní režii na pražské DAMU, pod značkou DDT (Družstvo divadelní tvorby) realizovala své první inscenace v pražském Klubu v Řeznické. 1988-92 byla v angažmá ve Střeďočeském divadle Kladno – Mladá Boleslav, 1992-95 v pražském Divadle Labyrint.

Cyberlove (2010)

Helena Eliášová

Žánr: existenciální kyberkomedie

Obsazení: 1 muž, 2 ženy, počítač a 5 mikrovlnek

IT Honza se snaží už pět let bezúspěšně naprogramovat program na programování a změnit tak celý svět techniky. Místo celosvětové slávy a milionů na kontě za obrazovkou svého milovaného počítače ale jen pustne a tloustne, zatímco celou domácnost drží nad vodou jeho žena Alena. Alena s děsem sleduje, jak se jí Honza začíná odcizovat, dokonce už nereaguje ani na její milostné návrhy. Jednou

v noci dospěje Honzovo počítačové šílenství až k bizarnímu pokusu, při němž se mu omylem podaří „oživit“ porno herečku Dravou Blážu. Honza s Blážou prožije divokou elektromagnetickou romanci a zamiluje se do ní. Bláža slibuje, že se vzdá své porno kariéry, sní o romantické svatbě v Toskánsku a plánuje společný život s Honzou. Až se jednoho rána dozví, že IT Honza už jednu ženu má... A ta žena musí nadobro zmizet ze světa...

„Komický, lehce absurdní, ale v jádru děsivý výhled budoucí možné lidské existence.“ *Divadelní noviny*, Marcela Magdová, 7. 12. 2010

Alena: Vysvětlíš mi, kde je náš stromeček?
 IT Honza: Hele, našel jsem úžasnej strom, má nejmíň pět metrů a už je ozdobenej!
 Alena: Pět metrovej strom se sem nevejde! Udělá to jen nepořádek. Kam si ho dáš?
 IT Honza: Pověsil jsem ti ho na zeď na facebooku.
 Alena: Ty jsi nekoupil tu jedličku?
 IT Honza: Tys mě neposlouchala? Je na zdi na...
 Alena: Na facebooku...
 IT Honza: Chceš se podívat? Pojď sem. Můžeš se ode mě přihlásit, ale jedině, když dáš „líbí“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Té noci

Helena Eliášová

Žánr: dramatický monolog

Obsazení: 1 – 2 muži, 1 žena (variabilní)

Hra *Té noci* je příběh Jedermanna. Je to příběh obyčejného třicetiletého muže, který vede obyčejný život. Nikdy neprožil velký úspěch, nikdy nezažil pád. Život přežívá, nežije a nijak mu to nevádí. Vnitřně je prázdný, ale neznepokojuje ho to. Pouští filmy v multiplexu, pořád dokola a dokola. Pak jede domů noční tramvají, koupí si hamburger v nonstop fast foodu a je mu... vlastně je mu nijak. A tak je mu dobře. Nebo ne? Jednoho dne se do okna naproti přistěhuje mladá dívka. A toho srpnového dne se všechno změní. Muž se do ní osudově zamiluje. Přizpůsobí jí celý svůj život – vstává s ní, chodí s ní spát, sprchuje se s ní, jezdí s ní do školy. Ví o ní všechno. Vnitřně s ní žije, vnitřně s ní chodí. Ona ale o jeho existenci nemá nejmenší ponětí. Dívčina lhostejnost mu pomalu začíná vadit. Jeho touha po ní se zvětšuje a zvětšuje. Až ho jednou v noci posedne démon, zmocní se ho vašeň a on dívku navštíví. Tímto střetnutím se započne jeho i její konec.

Jak moc ovládáme své vášně? Nebo ovládají ony nás? A co když v sobě vašeň dusíme a ona pak jednou vybuchne...

Hra získala 3. místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Helena Eliášová (1987, Praha)

absolvovala bakalářské studium dramaturgie na DAMU. Od osmnácti let se věnuje dramatické tvorbě. Mezi nejčastější témata jejích her patří problematika subkultur, hledání vlastní identity, neschopnost zařazení se do společnosti, destrukce a rozklad lidských vztahů, moderní technologie aj. V roce 2007

získala za text *Metal4ever* ocenění v dramatické soutěži Zlatá divadelní žába, reflektující problematiku rovných příležitostí žen a mužů. Hru uvedlo divadlo Letí v rámci cyklu 8@8 (režie Daniel Špinar). Mimo to je autorkou politické satiry *Na (d)ně!*, divadelních her *Hustler4U*, *Poslední večerek*, *Tentazione*, *Tě noci*, *Maják*, *Améba* a rozhlasových her *Jako za živa a Pátek o desáté*. V prosinci 2010 uvedlo divadlo Letí její hru *Cyberlove* (režie Martina Schlegelová), která vznikla v rámci projektu Centrum současné dramatiky. Za hry *Hustler4U* a *Pátek o desáté* získala Helena Eliášová **Cenu Evalda Schorma za rok 2009**. Její hra *Tě noci* získala 3. místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce **DRÁMA 2010**. V současné době se zabývá také překladem z němčiny (T. Meinecke, *Der Tod kommt auf einem bleichen Pferd*, společně s Kateřinou Bohadlovou).

Jane

Lenka Lagronová

Žánr: rozhlasová hra

Obsazení: 1 muž, 4 ženy

Lenka Lagronová se ve hře *Jane* nechala inspirovat poslední etapou krátkého života významné anglické romanopiskyně. Ve fiktivním komorním dramatu líčí osudy a pocity žen, které byly buď společensky bezvýznamné, protože zůstaly z různých důvodů neprovdané a bez možnosti si vydělávat, nebo naplnily společenskou povinnost, ale rodinné štěstí stejně nenašly. Do kontrastu jemně zmíněných dobových reálií navíc staví ženu na spisovatelské pozici. Navenek závažné téma, které autorka zvolila, však plyne v duchu lehce ironického a humorného pohledu, který byl typický právě pro Jane Austenovou. Obvyklý asociativní, až básnický proud slov dramaticky Lagronové, tentokrát decentně ustoupil síle románů Austenové, aniž by však postrádal nadhled a vtip. Pro milovníky Austenové obsahuje hra „lahůdku“ v podobě skvostné parafráze na satirickou miniaturu *Krásná*

Cassandra, kterou Lagronová vypráví s názvem *Křehká Cassandra*. Hra měla světovou premiéru v Českém rozhlasu 3 – Vltava v roce 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Z prachu hvězd

Lenka Lagronová

Obsazení: 4 ženy

Tři dcery žijí spolu s matkou v opuštěném domě. Táňa a Dáša vzpomínají na společnou bývalou lásku, muže, s nímž je pojilo spíše velmi intenzivní přátelství, které nikdy nepřerostlo v milenecký vztah a s jehož smrtí se přesto (nebo právě proto) nedokážou srovnat. Nejmladší a lehce zaostalá Kája zase stále „vysílá“ baterkou a tranzistorovým radiem signály mimozemšťanům, což je „odkaz“ jejich otce, který jim o dobývání vesmíru vyprávěl. Jediná „rozumná“ je tak v rodině Matka, za jejímž tvrdým pragmatismem a věcností lze ale snadno tušit stejnou opuštěnost a touhu po lásce a naději, jako u jejich dcer. Závěrečné „vesmírné divadlo“, tedy zjevení se mnoha nebeských úkazů najednou, může nabízet pocit šťastného konce, tedy odpovědi na volání sester, nicméně vše zůstává otevřené.

Hra získala druhé místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Titus dvakrát korunovaný

Petr František Maška

Žánr: fraška seria

Obsazení: 12 mužů, 5 žen (variabilní – možno méně i více)

Rok 1791. Heroickému prvnímu herci českého divadla Václavu Thámovi strhli Boudu, Mozartovi strhali korunovační operu, starý Casanova je strhaný. Něco se končí. Hoří Řím i Jeruzalém. Revoluce kam se podíváš. Thámová herecká skupina inscenuje v pobořeném klášteře operu La

Clemenza di Tito. České svinstvo! Hamlet radí hercům, Brecht píše dán-
ským hercům, herci jsou bezradní. Dva tucty postav v příběhu o konci
divadla, zpackané revoluci a dvojí korunovační slávě!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mojžiš

František Vodsedašek

Úprava: Hana Burešová

Obsazení: 10-12 mužů, 6-7 žen (dle dispozic souboru – herci mají hrát více postav)

Biblickou hru o Mojžíšovi, jeden z nejkrásnějších textů českého lidového –
tzv. sousedského – divadla z Podkrkonoší, napsal v roce 1811 František
Vodsedašek, švec ze Staré Vsi u Vysokého nad Jizerou. Hru podle přepisu
Josefa Poloprutského z roku 1866 zrekonstruoval v roce 1989 znalec
lidového divadla Vojtěch Ron a pro jeviště ji adaptovala režisérka Hana
Burešová, která ji rovněž poprvé v roce 1990 uvedla na profesionálním
jevišti (ve Střeďochském divadle Kladno-Mladá Boleslav).

Epicky stavěná veršovaná hra sleduje víceméně věrně osnovu biblic-
kého vyprávění o životě starozákonního proroka Mojžíše: od jeho narození
a zachránění egyptskou princeznou, nucený útěk z Egypta do země madi-
ánské, přes jeho svatbu, setkání s Bohem v podobě hořícího keře, Mojžíšův
návrat do Egypta a vyjednávání s neústupným Faraónem o propuštění
porobeného lidu, deset ran egyptských a následné vyvedení Izraelců
z Egypta a jejich čtyřicetileté strastiplné putování pouští, až do Mojžíšovy
smrti. Nezastupitelné místo ve hře mají v souladu s konvencemi lidového
divadla sólové i sborové písně, stejně jako postavy Opovědníka a Blázna,
které průběžně oslovují diváka a komentují děj.

Hra dodnes strhuje svou jímavou prostotou a přímočarostí, za níž
cítíme sílu neochvějně víry a pokory vůči všemu, co nás přesahuje.
Jednoduchými prostředky, rozvíjejícími fantazii, hravou, antiiluzivní
formou před nás klade veliké drama společenské (cesta národa za svo-
bodou a vlastní identitou) i drama jedince (téma člověka, který si svůj

úděl nevybral, ale byl k němu povolán). A co je zvláště cenné, nadčasové
morální poselství se tu nezjevuje jen ve formě přímých apelů (jako je třeba
Desatero či Mojžíšova závěrečná řeč), ale především skrze samotný příběh.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Škola základ života

Jaroslav Žák, Hana Burešová

Obsazení: 13 mužů, 5 žen

Adaptace Hany Burešové (z let 1991-94) vychází ze stejnojmenné Žákovy
divadelní hry z roku 1937 a z jeho knihy *Študáci a kantorůi*, ze známých
filmů *Škola základ života* a *Cesta do hlubin študákovy duše* i z režisérčiných
vlastních školních zážitků.

Na půdoryse jednoho školního roku (1937-38) v nejmenovaném čes-
kém maloměstském gymnáziu Burešová volně řadí scény z vyučování
sexty, z přestávek, ze sborovny i z výletu a spojuje je patnácti dějově zasa-
zenými dobovými šlágry (autorů Moravce, Maliny a dalších), které má
hrát a zpívat kapela sextánů pod vedením nadaného a „odbojného“ stu-
denta Jindřicha Benetky. Jeho vyloučením ze školy končí školní rok i doba
„her a malin nezralých“; ve vzduchu visí předzvěst 2. světové války. Veselé
i tíživé situace ze života študáků a kantorů nepostrádají groteskně-sati-
rickou nadsázku ani melancholicko-nostalgický tón, osobitý humor tkví
především ve specifickém jazyku, který míchá knižní sentence a dobový
žargon školní mládeže.

Text byl v této podobě uveden poprvé v divadle Labyrint 1994 a od té
doby je uváděn profesionálními i amatérskými soubory, poslední inscenace
v MdB získala hlavní cenu i cenu diváků na pardubickém Grandfestivalu
smíchu 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DILIA pohádková**Tři pohádky pro rošťáky****Vlastimil Peška**Žánr: *pohádka*Obsazení: *variabilní (3 muži nebo 3 ženy nebo monodrama atd.)***O OPRAVDOVÉM PRINCI A OPRAVDOVÉ PRINCEZŇE**

Princ Fridolín jezdí ve svém „postýlkovém autě“ po sousedních královstvích a hledá pro sebe tu pravou princeznu, která musí být hodná jeho opravdové ušlechtilosti. Pohádka je volnou variací Andersenovy *Princezny na hrášku*.

O CHYTRÉM DVANÁCTKOVI

Dvanáctek je jméno chytrého klučiny, který dostal velkou chuť na buchtu. Jeho babička mu však jeho přání nemůže splnit, protože nemá mouku. A tak se Dvanáctek vydá do světa, aby si mouku vysloužil. Pro dosažení svého vysněného cíle musí přelstít zlého vlka, který sužuje celé království.

Z ČAROVNÉHO KLOBOUKU

Třetí pohádka vypráví o kouzelníkovi Čáromárovi, který hledá pro princeznu Mišku, co se píše s měkkým „i“, ženicha, který je nejzdatnější ze všech ženichů na celém světě. Miška je vybírává a stále odmítá nabízené ženichy až ji okouzlí Myšák, co se píše s tvrdým „y“ a Miška, co se píše s měkkým „i“ se velmi ráda nechá proměnit v myšku Myšku, co se píše s tvrdým „y“.

Tři pohádky pro rošťáky napsal Vlastimil Peška pro herce brněnského Divadla Radost a jsou zamýšleny jako tři herecká sóla s použitím animáčnických technik. Lze je však interpretovat i větším počtem herců. Dají se i po nepatrných režijních úpravách inscenovat činoherním způsobem.

Pohádky lze hrát v libovolném pořadí i samostatně. Můžeme je doporučit pro inscenování ochotnickým a dětským divadelním souborům.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál může DILIA zprostředkovat.

Jak morčata pekla bábovku**Janka Ryšánek Schmiedtová**Žánr: *loutková pohádka pro pět herců*Obsazení: *variabilní – 5 herců*

Morčata Radek a Borková jsou kamarádi, jak se patří! Bydlí uprostřed lesa, kde mají své domečky, a v nich si hospodáří pěkně po svém. Borková je trochu lenoch, ráda jí a spí, nesnáší uklízení. Naopak Radek je organizátor, hýří nápady a miluje vaření – ovšem pouze podle receptů. Jen žádnou improvizaci, prosím! Nejlepší kamarád morčáků je mopsák Igor, obtloustlý pes se sklony k frůkání a sebelibosti. Se svojí paníčkou bydlí na kraji města v jednom z panelových domů a vždycky, když stará paní usne, utíká tajně za svými kamarády do lesa.

Ten den, kdy se pohádka odehrává, je 1. října – svátek všech Igorů. A právě na něj morčáci zapomněli! Mají tedy nejvyšší čas, aby pro mopsáka upekli bábovku. To by nebylo zase tak těžké, kdyby se jim do toho ale neustále nemotala kuna Pepina. Závistivá, sobecká a vlezlá mrška, která ukradne nejen čokoládu, ale nakonec i právě pracně dopečenou buchtu. Kdyby nebylo všudypřítomného kosa Kamila, těžko říct, jestli by se v lese nakonec slavilo...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kluk z plakátu**Roman Venc**Obsazení: *1 muž, 2 ženy*

Tak trochu detektivní pohádka na motivy dnes již klasického večerníčku „*Kluk z plakátu*“. Vypátrat zmizelý klaunův nos a zdolat spoustu všelijakých nástrah, to bude úkol pro Karolínku, které se nechce chodit

do školy, a pro kluka z plakátu. Podaří se jim uspat lva, přelstít chytrou opici nebo zkotřit neposedného cirkusového pudlíka a zachránit tak celý cirkus Hopla-Hop? Text jako takový je koncipován pro tři herce a nabízí celou škálu možných scénických řešení. Vše je založeno na jednoduchosti a humoru ať už slovním nebo situačním.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lakomá Barka

Jan Werich, Janka Ryšánek Schmiedtová

Žánr: pohádka

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Dramatizace známé české pohádky Jana Wericha vznikla pro Divadlo Šumperk. Příběh otevírá Tonda, nejmladší syn učitelových, který před oponou poučuje děti o tom, jak se cestuje vlakem. Jeden rychlík právě vyjíždí ze Šumperka (lze upravit podle toho, kde se hraje) směr Praha Dejvice a do něho Tonda taky nastoupí. Spolucestující jsou jednotlivé postavy pohádky, co si cestou vykládají, jak se to s vesnicí Dejvice má. Když jim Tonda nabídne kousnout ze své svačiny, celou mu ji snědí, aby hned potom vystoupili v cílové stanici, kde představují Barku, farářovu kuchařku, nejlakomější držgrešli ve všech.

Farář navrhuje, aby jedno z farních prasátek bylo darováno učitelovým – lidem, kteří trůu bídu s nouzí a mají spoustu dětí, o tom ale Barka nechce slyšet. Ve stejný moment napadne ta samá myšlenka i učitele, který se rozhodne jednat a uprostřed noci jedno z prasátek zabije. Barka na to ráno přijde, vyděsí se, že pošlo, a chce se ho co nejrychleji zbavit, ochotně si prasátko odveze učitel s tím, že už ho někam zakope, namísto toho ale strčí vepřové do trouby a upeče. Večer jde Barka kolem učitelovy chalupy, všechno se jí zdá podezřelé, rozhodne se proto situaci prověřit okýnkem nad dveřmi. Tak se stane svědkem pravidelné večerní modlitby, v jejímž závěru Tonda tvrdí, že Barka žere žízaly. To Barku tak

rozčílí, že spadne a v následku bouchnutí o zem se dostane do bezvědomí. A tak začíná známé putování bezvládné Barky v pytlí do Kubátovy stodoly a pak hned ke starostovi domů. Ze svých nočních toulek se probouzí hned se dvěma boulemi. Ráno dělají všichni občané, jakože nic. Co byste také chtěli, vždyť jsme v Dejvicích.

A tak raději rychle pryč, nasednout na vlak zpět do Šumperku (lze opět upravit podle toho, kde se hraje), zazvoní zvonec a ...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Navštivte
www.dilia.cz/synopse

Nabízíme

Zahraníční hry přeložené

**Představujeme texty
z překladatelské dílny DILIA 2011:**

Orgueil, poursuite et décapitation

(*Comédie hystérique et familiale*, 2008)

Marion Aubert

Francie

Překlad: Lenka Jelenová

Žánr: hysterická rodinná komedie

Obsazení: 6-9 žen, 8 mužů (obsazení některých rolí je variabilní)

V jedenácti scénách-kapitolách uvádí autorka Marion Aubert na scénu svérázné postavy, tzv. chonchons, a výseky z jejich životů. Spojovacím článkem je pak sama autorka, jež ve hře vystupuje ve zmnožené podobě – jako manželka, herečka, dívka a především jako autorka-postava, která své hrdiny komentuje a sama se účastní promluv. V dlouhých monolozích jednotlivých postav vyplouvá na povrch krutá realita mezilidských vztahů, ať už v rodinném či pracovním životě. Tchýně plná zášti vůči snaše, chlípňý ředitel či neodbytná novinářka. To vše jsou hrdinové této *hysterické rodinné komedie*. Autorka zde prostřednictvím svých hrdinů dobrovolně podstupuje sebedestruktivní terapii, když se nechává obklo-

pit postavami, které tvoří rámec jejího životního obzoru. Do jaké míry jde o autobiografii a do jaké si autorka pohrává s prolínáním skutečného a fiktivního světa? Není nutné předstírat, že jsme pochopili celou hru, jak nám radí jedna z postav. Jde o to, zda na ni přistoupíme, či nikoliv.

Hra současně francouzské dramatičky byla inscenována autorčinou domovskou divadelní společností *Compagnie Tire pas la nappe*.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se nyní překládá.

Marion Aubert (1977, Aurillac)

francouzská herečka a dramatička. Úspěšně absolvovala konzervatoř v Montpellier a v roce 1996 napsala svou divadelní prvotinu *Petite pièce médiocrement*. O rok později založila společně s Capucine Duccastelle (herečka) a Marion Guerrero (režisérka a herečka) *Compagnie Tire pas la nappe* – divadelní společnost, kde bylo inscenováno mnoho jejích her, ve kterých si také sama zahrála. Mezi ně patří např. *La Très Sainte Famille Crozat, Épopée lubrique* či *Orgueil, poursuite et décapitation (comédie hystérique et familiale)*. Společnost působí především na scénách divadel Théâtre du Rond Point Paris a Théâtre des Treize Vents CDN de Montpellier. Hra *Les Aventures de Nathalie Nicole Nicole* byla v roce 2011 uvedena jako scénické čtení v rámci festivalu Theatrum Mundi v Praze za přítomnosti samotné autorky. Některé dramatické texty M. Aubert byly také vydány v nakladatelství Actes-Sud. Mezi hlavní témata, která se objevují v tvorbě této autorky, patří problém rodiny, krutosti a násilí, a to nejen ve světě dospělých, ale i ve vztahu k dětem. Dětský svět proniká do her M. Aubert také v podobě pohádkových schémat či motivů, které kontrastují s obsahovou krutostí.

Absinthe (2010)

Pierre-Yves Chapalain

Francie

Překlad: Linda Dušková

Žánr: surrealistická komedie

Obsazení: 4-5 mužů, 4 ženy, loutka

Constance: Moje sestra si myslí, že jsem ji chtěla otrávit. Prostě jsem nalila čistící prostředek do sklenice na víno, která stála na baru, ona přišla a bez jediného slova se po ní vrhla a začala si v ní máčet rty. Tak jsem ji nechala. Říkala jsem si – když ani neumí pozdravit... Nakonec si musela sama zavolat sanitku.

Druhá vydaná hra francouzského dramatika bretaňského původu byla inscenovaná zatím jen jednou, a to ve spolupráci s pařížským Théâtre de la Bastille a s Nouveau théâtre v Besançonu, v autorově režii.

Děj rodinného dramatu se odehrává v domě na pobřeží moře. V domě, který je tak velký, že do některých místností už ani neznáme cestu. A všude kape voda. Eduard prohraje v kartách se sousedem Francisem svůj knír. Odmítá si ho ale oholit a bez jediného slova raději odjede ze země. Francis využije situace a vetře se do opuštěné Eduardovy rodiny, hrát roli manžela a otce dvou dětí: Absinthe a Adriena. Několik let na to se ale Eduard vrací... a tady náš příběh začíná. Absinthe všechno ví.

Ve zdech domu tepe karneval, kterým teď žije celé město. K hlučným venkovním oslavám se připojuje bouře a my postupně rozkrýváme zastrčené příběhy všech postav. Pravda prosakuje hrází...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se nyní překládá.

Pierre-Yves Chapalain

Herec, režisér a dramatik z francouzské Bretaně je původně vystudovaný právník, datum svého narození tají. Svou divadelní kariéru započal jako herec u tehdy ještě neznámého režiséra Joëla Pommerata, se kterým dodnes spolupracuje. Dosud režíroval několik svých her (*Le Rachat, La Fiancée de Barbe Bleue...*), z nichž dvě byly vydány (*La lettre, Absinthe*). Ve svých příbězích se inspirovuje Syngem, irskými legendami, ale i Shakespearem nebo Sofoklem. K jeho motivům patří krádež identity, svědomí, paměť a tajemství.

Komuniké č. 10 (*Communiqué n°10*)

Samuel Gallet

Francie

Překlad: Markéta Machačíková

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů (z toho 1 dítě), 3 ženy (jedna není vidět)

Drama se odehrává ve velkoměstě, možná v blízké budoucnosti. Po smrti Lakdara, který byl ubit při krádeži auta, vypukly v celém městě nepokoje, kterých se účastní především mladí lidé a děti. V ulicích není bezpečno, policie se snaží znovu získat kontrolu. Lakdarův bratr Hassan chce spravedlnost a pošle na ministerstvo výhružné dopisy. Pak se také rozhodne jednat s nezištnou pomocí Dítěte, které ovládá díky svým kontaktům všechny tajné cesty. Do Hassanova života se doslova nastěhuje fotografka Marlène, se kterou se setkal už dříve a která se ho snaží pochopit a pomoci mu. Prozatím doma hlídá jeho matku Zohru. Damien, muž, který Lakdara zabil, se pokouší utéct a zároveň se vyrovnat se svou vinou. Ve starém hotelu se setkává se starcem, který čeká na smrt, a podivínkou Anne, která žádá jeho ochranu proti svému býva-

lému milenci Yagovi a zavede ho do polorozpadlého domu v opuštěné zóně za městem.

Příběh dvou mužů na pozadí periferii velkoměsta, které je pohlcují. Chorobný strach z konfliktu a násilí a zároveň nutnost prosadit se, obhájit se a nerezignovat. Nutnost chaosu a vzpoury a nutnost nastolit pořádek. Touha být sám a touha najít druhého.

V souvislosti s událostmi ve Velké Británii se potvrzuje, jak je Galletův text aktuální. Přibližuje tísnivou a dusnou atmosféru velkoměsta, ve kterém se musí něco stát, aniž by dával příliš jasné odpovědi na to, proč se tak děje.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se nyní překládá.

Samuel Gallet (1981)

dramatik, studoval v Paříži se zaměřením na humanitní vědy a divadlo a v roce 2003 byl přijat na Ensatt, kde se soustředil na psaní pro divadlo pod vedením Enzo Cormanna. Hra *Komuniké č. 10* vznikla v rámci jeho rezidence v CEAD v Montréalu. V roce 2010 ji inscenoval Jean-Philippe Albizzati a byla oceněna na festivalu Les journées de Lyon des auteurs de théâtre. Gallet je dále autorem např. *Autopsie du Gibier* (2006) a *Encore un jour sans* (2007). Je stálým spolupracovníkem Comédie de Valence a členem Coopérative d'écriture. V sezóně 2010/2011 působí při umělecké skupině Troisième bureau v Grenoblu jako rezidenční autor.

Sortilèges (2010)

Caya Makhélé

Kongo

Překlad: Jana Podhorská

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Ondina žije s rodiči na břehu jezera, ale skutečným domovem jí je voda. Veškerý čas tráví u jezera nebo venku v dešti. Její podivné chování a zlomyslná povaha se stávají zdrojem rodinných konfliktů. V návalech vzteku si Ondina nepřeje nic jiného, než aby rodiče nadobro zmizeli z jejího života. Despotický otec klade její špatnou výchovu za vinu své ženě, kterou navíc nenávidí kvůli jejímu věčnému mládí. Vysloví proto přání zbavit se Ondiny a nechat zestárnout její matku, která až dosud stále neztratila nic ze svého půvabu navzdory bití a týrání. Matka se zhlíží ve své dceři, touží být jenom s ní a odjet někam daleko.

Během jedné z rodinných hádek vypukne bouře a krátce nato se ve dveřích objeví cizinec v tmavém kabátě a s kloboukem zakrývajícícím tvář. Představí se jako ten, kdo přišel vykonat jejich přání. Reakce na jeho příchod u každého z členů rodiny znovu akcentuje vnitřní charakter postav: Ondina ho pokládá za svého kamaráda Antonína, se kterým byla domluvená, že postraší rodiče; otec zaujme nepřátelský a krajně pravicový postoj vůči cizincům obecně, ale zároveň doufá, že je to snoubenec jeho dcery, který si ji odvede pryč; servilní matce pak leží nejvíce na srdci jeho pohodlí a konvenčně vhodné přijetí ze strany rodiny, přičemž sama touží po svobodě a zakrytí známek týrání na svém těle. Neznámý muž zůstává postupně o samotě s každým z nich a prezentuje se jako ztělesnění neodvolatelného vykonavatele jejich přání. Každé slovo v sobě totiž nese magickou moc, kterou tak disponují i přání, která vlastně ve skutečnosti nechceme, aby se vyplnila. Muž nakonec slíbí, že se vrátí po roce, aby se přesvědčil, jakým způsobem se změnil život rodiny a zda každý našel tu správnou cestu bez toho, aby škodil druhým. Po jeho odchodu se schyluje k dalšímu konfliktu, kterému však

kouzlem zabráni matka povzbuzená cizincovými slovy. Vzápětí se rozhodne říct Ondině pravdu. Ondina totiž není jejich skutečnou dcerou, neboť ji matka našla po bouři v proutěném košíku před domem. Už roky předtím vzývala nejrůznější božstva a prosila o dítě. Ondina však není odloženým dítětem, ale tím, které bylo darováno lidem. Čím více lásky matka dávala své dceři, tím více mláďla. Ondina si uvědomí, že matka snášela otcovy rány jen kvůli ní. Všichni tři očekávají nový příchod cizince – matka s dcerou radostně a umíněný otec se zbrání v ruce. Kouzlo však způsobí, že jakýkoli útok se otci vrátí zpět. Začne bouřka, dá se do deště, cizinec je očekáván každou chvílí. Otec náhle vystřelí. Zavládne tma a ticho, poté je slyšet melodie z *Rusalky*...

Samotný příběh rovněž dokresluje nespočet aluzí, ať už těch literárních (*Ondine* od Jeana Giraudoux) nebo neliterárních (2. světová válka, genocida ve Rwandě, destruktivní vliv člověka na přírodu). Českému publiku bude zajisté důvěrně blízká i hudba z opery *Rusalka* od Antonína Dvořáka, která v tomto příběhu dostává překvapivě současnou rezonanci. Známý příběh i postava vodní víly Ondiny reflektují dnešní svět mladého člověka, který stojí proti konvenční společnosti.

Hra *Sortilèges* byla dopsána v lednu 2010 v Praze a svědčí o blízkém vztahu autora k české kultuře.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se nyní překládá.

Caya Makhélé (1956, Kongo)

francouzský autor afrického původu, je nejen uznávaným dramatikem, známým i českému publiku, ale rovněž nakladatelem, prozaikem a novinářem. Momentálně žije v Paříži, kde také studoval. Roku 2003 byl poprvé hostem festivalu Tvůrčí Afrika aneb Všichni jsme Afričani a od té doby se začal prohlubovat jeho vztah k české kultuře. V Praze si zamiloval Malou Stranu a zejména Chrám svatého Mikuláše. Svůj vřelý vztah k českému

prostředí vyjádřil i s trochou nadsázky tvrzením, že našel své „slované kořeny“, o jejichž existenci neměl ani tušení. V Praze také několikrát prezentoval své pařížské nakladatelství Acoria, a to u příležitosti Mezinárodního veletrhu Svět knihy.

Do českého divadelního povědomí se zapsal úspěšnou hrou *Bajka o lásce, pekle a márnici*, která se dočkala dvou inscenací. Tu první natočila režisérka Lída Engelová pro rozhlas a druhou zpracoval režisér a ředitel pražského Divadla Na Prádle Petr Hruška.

Caya Makhélé je také autorem tvorby pro děti a své v Paříži vydané knihy často vozí s sebou do Afriky, aby je rozdál místním dětem. Samotné cestování pro něho představuje jeden z iniciačních rituálů, při kterém je v neustálém spojení se svými předky, a tak nikdy není sám. Vždyť v africké tradici nemá hranice mezi světem živých a mrtvých ostré kontury, naopak se oba světy prolínají a doplňují.

Emballez: C'est pesé! (2002)

Jean-Marie Piemme

Belgie

Překlad: Helena Kebrtová

Žánr: řeznická komedie

Obsazení: 6 žen, 4 muži

Hra o předsudcích, intrikách, překračování mezí, ale především o člověku a jeho dobrém i špatném já.

Řezník má prosperující živnost, ženu, sestru, prodavačku, učně a velmi vyhraněné názory. Jeho jelita podle domácí receptury jsou vyhlášená v celém okolí. Přesto někteří zákazníci chodí nakupovat k řezníkovi od naproti. Řezník od naproti je cizinec, žije se svou ženou na hromádce. Ženu bije. Řezníkův učen se otáčí za každou sukni a jeho výboje nejsou bezúspěšné. Sestra řezníka se svléká v peep-show a nesouhlasí s řezníkem. Žena řezníka od naproti se svléká v peep-show a při tom

pláče. Učeň je utajený Žid a zná tajemství domácí receptury. Žena s taškami má hlad. Lepší jsou dvojce zbytky než jen jedny zbytky. A najednou je tu infarkt a řežník umírá.

Xenofobie. Antisemitismus. Nevěra. Domácí násilí. Lež. Ziskuchtivost. Incest. Boj o život. Zabalte to, je to zvážené! Ale transvestita Chéribibi ví, že věci mohou být i jinak, než se zdají.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se nyní překládá.

Jean – Maria Piemme (1944, Seraing)

belgický dramatik. Studoval literaturu v Liège a divadlo na pařížské Sorbonně. Spolupracoval s Théâtre Varia v Bruselu a s Gérardem Montierem v belgické Národní opeře. Od osmdesátých let 20. století se věnuje psaní dramatických textů pro divadlo. V současné době vyučuje v Institutu divadelního umění v Bruselu (Institut national supérieur des arts du spectacle – Insas). Je autorem asi 40 divadelních her, jako dramatik získal několik ocenění v Belgii i ve Francii a jeho hry jsou hojně inscenované. Česká veřejnost se s jeho tvorbou mohla seznámit zatím jen na veletrhu Svět knihy.

Je tremble (1), (2) (2007/2008)

Joël Pommerat

Francie

Překlad: Michal Zahálka

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní – 4 ženy, 3 muži

„Dámy a pánové, dobrý večer!“ uvítá diváky v sále konferenciér – a slavnostně jim oznámí, že na závěr večera zemře. Začíná zvláště děsivý, černohumorný kabaret mezi životem a smrtí, v němž onen konferenciér

a postavy z jeho života formou jakési „stand-up tragedy“ divákům sdělují své osudy a pocity, v dialogích se scházejí a střetávají – a nad nimiž nepřestává viset stín smrti.

Je tremble (1) a *Je tremble (2)* je diptych her, které napsal a v letech 2007 a 2008 v Bouffes du Nord inscenoval Joël Pommerat – jeden z nejocetovanějších francouzských dramatiků střední generace, který za svou hru *Ma chambre froide* v letošním roce získal cenu Moliere pro nejlepšího současného francouzsky píšícího dramatika.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se nyní překládá.

Joël Pommerat (1963)

herec, dramatik a režisér. Když ve dvanácti letech poprvé navštívil Avignonský festival, byl tak okouzlen, že se rozhodl stát se hercem. V šestnácti letech opustil školu a živil se jako herec v regionálních divadlech.

V roce 1990 inscenoval svou první hru *Le Chemin de Dakar* v Théâtre Clavel v Paříži a založil divadelní společnost Louis Brouillard Company. V roce 2006 se jeho hry *Au monde, Les Marchands, Le Petit Chaperon rouge* představily na Avignonském festivalu. Roku 2007 inscenoval *Je tremble (1)* v Théâtre Charles Dullin v Chambéry. Mezi jeho úspěšné hry patří také *D'une seule main, Je tremble (2)* a *Cercles/Fiction*.

V letech 2008, 2009, 2010 a 2011 byl v rámci divadelních cen Les Molières nominován v kategorii Nejlepší žijící autor francouzsky psaných her. V roce 2011 toto prestižní ocenění získal.

Vulkán (Volcan, 1988)

Philippe Minyana

Překlad: Jan Krupa

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy a sopka

Jednoaktovka *Vulkán* je sledem třinácti krátkých obrazů, v nichž je novým způsobem zachycen problém známý již z antické mytologie – mezi Faidrou milující Hippolyta a králem Théseem. *Vulkán* je hra pro pět postav, z čehož tři jsou ženské a dvě mužské. Faidra, Král Théseus, Nona (jedna z bohyň osudu) a Rar (Hippolytův učitel). Samotná postava Hippolyta však ve hře nevystupuje a nedochází tak k tradičnímu konfliktu milostného trojúhelníku. Zato je osobní problém a Faidřina těžká situace jakoby upozaděna přítomností postavy Vulkán. (Přestože je předepsána s mužským rodem, běžně se k ní v textu vztahují ženská zájmena.) Tato personifikovaná přírodní síla se probouzí k větší a větší aktivitě a hrozí zničit veškeré lidstvo. Až nakonec...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se nyní překládá.

Philippe Minyana (1946)

autor zhruba třiceti her, experimentátor hledající nové dramatické formy, je nejhranějším žijícím dramatikem ve Francii. Po úvodních autobiografických hrách se Minyana soustřeďuje na dramatickou výstavbu, která se posléze stává hlavním tématem jeho tvorby. V monologických hrách-zpovědích (*Inventury, Pokoje, André*), které mu přinesly celosvětový úspěch, přebírá skutečné životní příběhy obyčejných lidí, jejichž všední řeč přetavuje do nového, působivého divadelního jazyka.

Dramatik vynechává interpunkci, a tak díky zhuštěnému stylu získávají tragické příběhy monstrózní obrysy. Později tento autor pracuje stále více s muzikalností slova, dramatické texty začíná komponovat jako hudební partituru (např. *Stručná dramata I. a II.*): „zvuk tvoří smysl“, tvrdí. Minyana se ve svém díle nenápadně obrací ke žhavým společenským tématům, za nepodařeným soukromým životem postav se rýsuje okolní svět zmítaný válkami, utrpením, nemocemi, bídou i médií. Při zpracování těchto látek autor neváhá používat černého humoru.

Rileyho život (Life of Riley, 2010)

Alan Ayckbourn

Velká Británie

Překlad: Pavel Peč

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Každá nová hra Alana Ayckbourn je přijímána s velkým a pozitivním ohlasem. Ani *Rileyho život* není v tomto výjimkou.

Ačkoliv se na jevišti vůbec neobjeví, celá hra se točí kolem „hlavní postavy“ – George Riley. Zbývá mu pouze několik málo měsíců života, a tak se obklopuje svými nejbližšími přáteli, jimž chce dát své poslední sbohem. Díky nim i u nás známý a často uváděný britský dramatik ukazuje, jak George Riley vešm zasáhl do života. Vzpomínají na něj s láskou i nostalgii, nezapomínají však ani na stinné stránky jeho osobnosti. Všichni si totiž moc dobře uvědomují, že po jeho odchodu jejich život bude jiný.

Ayckbourn s vytříbeným citem pro jazykovou a situační komiku dokáže s lehkou ironií postihnout obyčejně neobyčejný život, jenž žijeme či můžeme žít i my.

Hra měla premiéru v roce 2010 v Stephen Joseph Theatre, letos se vydává na celobritské turné.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Earthquakes in London (2010)

Mike Bartlett

Velká Británie

Překlad: Pavel Peč

Žánr: činohra

Obsazení: 18 mužů, 10 žen, kompars

Burleskní striptýz, noční můry, společenský kolaps, populační exploze a celosvětová paranoia. Střet množství lidí, scén, let. Tři sestry, které se snaží v tomto chaosu dát svým životům smysl a jejich otec, vědec – génius, který předpovídá celosvětovou katastrofu.

Nová hra začínajícího autora, která dobyla londýnské Národní divadlo, pojednává o všudypřítomném strachu z budoucnosti a zároveň o obviňující slasti ze života v přítomnosti nehledícího na důsledky. S množstvím postav a měnících se scén připomíná hra strašidelný kabaret s katastrofickým motivem.

Je to kabaret. Se skloněnými hlavami tančíme a pijeme tak rychle, jak to jen jde. Nepřítel se blíží, ale tentokrát nemá zbraně či plyn. Má bouře, zemětřesení, oheň a síru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jeruzalém (Jerusalem, 2009)

Jez Butterworth

Velká Británie

Překlad: Olga Bártová

Žánr: činohra

Obsazení: 9 mužů, 5 žen

Jeruzalém (titul hry pochází ze slavné ódy na Anglii od Williama Blakea) je obrazem současné „staré dobré“ Anglie, té zelené a bukolické země.

V lesích poblíž vesnice Flintock už léta v karavanu žije Johnny Rooster Byron – vagabund, opilec, podivín a hlavně vypravěč neuvěřitelných historiek. Johnny býval kaskadérem, s motorkou objížděl venkovské poutě a přeskakoval na ní auta, autobusy, chystal se přeskočit i samo Stonehenge. Pak se ale málem zabil a od té doby žije v lese, prodává drogy a přitahuje místní mládež – obzvlášt tu ze spořádaných rodin z nedávno postaveného satelitního městečka. Jeho obyvatelé se ale ze svých drahých domků nehodlají koukat na něco tak obskurního, jako je starý Johnny. A tak sepíší petici a poštvou na Johnnyho úřady. Johnny se má vystěhovat – a to právě den po největší události ve Flintocku, po májové pouti na oslavu dne svatého Jiří.

Ale stejně jako se komercializuje starý dobrý Flintock, ani pout už není, co bývala – veselí je spíše už jen folklórem pro turisty, celou akci sponzoruje nadnárodní pivovar. Tu pravou Anglii s lesními duchy a skřítky, magií lesa a velkolepými oslavami, tu najdete už jen u Johnnyho Byrona. Ale vše má skončit, pokud bude Johnny vzdorovat democii, zavřou ho – a to se nelíbí jeho bývalé družce Dawn a hlavně jeho šestiletému synovi Markymu. A navíc, když jde do tuhého, Johnny zjistí, že jeho mladí přátelé ho jen využívají, ale nikdo se za něj nepostaví. Navíc je tu problém s šestnáctiletou Phaedrou, kterou víc než luxusní předměstí láká Johnnyho karavan – a její nevlastní otec to nehodlá tolerovat. A tak je Johnny zase sám, sám proti všem – duch staré pohanské Anglie, kterou Johnny symbolizuje, je ale s ním. Zlobí se celý les a celá zem...

Jeruzalém mísí pohádkové motivy s venkovskou tvrdou realitou, je to hra s prvky komedie, u které ale přesto diváka zamrazí a snad ho i dojme. Postava Johnnyho Byrona je velkou příležitostí pro herce kolem padesátky. Hra byla v roce 2010 ověněná několika prestižními divadelními cenami Laurence Olivier Award.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Bluff (Bluff, 2010)

Enzo Cormann

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: činohra (3 aktovky)

Obsazení: 2 ženy, 1 muž

Tři krátké aktovky věnované autorem mladé generaci, jejichž společným tématem je lež, to znamená pravda, protože lež je chápána jako „opak pravdy“. Zaobírat se fenoménem lži je tudíž totéž jako zaobírat se fenoménem pravdy, možností ji říkat, neustálým pokušením ji deformovat a mnoha způsoby překrucovat. Lžeme všichni, lžeme stále a máme z toho špatné svědomí. Společně zamyšlení nad pravdou lži a lží pravdy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lhář

Carlo Goldoni

Úprava: Hana Burešová a Štěpán Otčenášek

(s použitím překladu Rudolfa Součka a adaptace Miloše Hlávky)

Obsazení: 9 mužů, 4 ženy (+ možno kompars)

Archetyp lháře, vyskytující se v dramatické literatuře už od antiky, našel jednu ze svých nejtipnějších podob v Goldoniho lháři Léliovi, který lže nejen, aby něco získal či aby se zachránil, ale také z povahy snílka a skoro básníka. V úvodu hry přijíždí „věčný mladík“ a sukničkář Lélío se svým

sluhou či spíš kumpánem Arlecchinem za otcem do Benátek, kde svou „nespoutanou obrazností“ roztočí kolotoč zábavných i ožehavých situací, které v závěru zastaví až příjezd jeho opuštěné snoubenky. Karneval končí vesele i melancholicky několika svatbami; Lélío je donucen oženit se, přestat lhat a konečně dospět...

Nová úprava jedné z nejdělejších Goldoniho komedií vedle jazykových úprav, značného zkrácení a přidání několika písní, přenáší hru do období benátského karnevalu (přičemž umožňuje jak současné, tak dobové kostýmní řešení). Nadčasové charaktery postav, tvořící výrazné herecké příležitosti nejen pro představitele titulní role, ostrý spád dialogů sršících bystrým vtípem a vděčné komediální situace mohou pobavit široké divácké spektrum.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Opus (Opus, 2006)

Michael Hollinger

USA

Překlad: Štěpán Šimek a Kateřina Bohadlová

Žánr: hořká komedie

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Uprostřed náročných zkoušek na prestižní koncert v Bílém domě tajemně zmizí jeden ze zakladatelů úspěšného smyčcového kvarteta Lazarus Quartet, psychicky labilní virtuóz Dorian. Co dělat? Taková příležitost se nebude opakovat, je třeba za každou cenu najít řešení a ohlášený koncert odehrát.

Zbývající členové kvarteta – první houslista Elliot, druhý houslista Alan a cellista Carl – se rozhodnou nahradit neznámého violistu mladou absolventkou Grace. Její neobyčejný talent je navíc vede k tomu, aby nahradili stávající líbivý repertoár klasických evergreenů náročným Beethovenovým Opusem 131. Zkušebna se rázem promění v tlakový hrnec emocí a vyhrocených situací, s nimiž se hudebníci musí vypořádat. Zvládnou najít společné řešení, nazkoušet obtížný Opus a vystou-

pit v Bílém domě? Do celého světa přenášený koncert rozhodne o jejich budoucí kariéře...

Michael Hollinger, dramatik a bývalý profesionální violista, vyměnil smyčec za pero a napsal vtipnou konverzační komedii ze zákulisí fiktivního smyčcového kvarteta. Podařilo se mu skvěle vykreslit jemu dobře známé prostředí a konfliktní situace, které mohou nastat i v dobře sehra-
ném týmu.

Hra získala v roce 2010 cenu L. A. Drama Critics Prize for Best Play.
<http://www.michaelhollinger.com/>

Text v anglickém originále je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Verrücktes Blut (2010)

Jens Hillje, Nurkan Erpulat

Německo

Překlad: Markéta Polochová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy, 4 muži

vlně na motivy filmu Jean-Paula Lilienfelda „La Journée de la Jupe“ (2008)

Dějiště: školní třída. Téma hodiny: Friedrich Schiller. Vysoce angažovaná pedagožka Sonia Kelich, svírající pod paži množství výtisků Schillerových her, se usilovně snaží svým studentům předat schillerovskou koncepci ideálního představení a probudit v nich zájem o klasicistní německé divadlo.

Žáci Bastian, Hakim a Musa ale její výklad bojkotují a neustále vyrušují. Když v tom najednou uprostřed jedné z roztržek vypadne z Musaovy tašky zbraň. Sonia Kelich zavahá jen na okamžik, pak si bere zbraň a s hlavní namířenou na žáky je donutit zahrát Schillerova stěžejní dramatická díla „Loupežníky“ a „Úklady a láska“.

Proměnou pedagožky v teroristku se začíná nejen divoký tanec žánrů od thrilleru, přes komedii až k melodramatu, ale také pikantní a provokativní dekonstrukce všech na první pohled zdánlivě jasných rolí a identit.

Verrücktes Blut je nominovaná na **Friedrich-Luft-Preis 2011**, kterou od roku 1992 každoročně uděluje deník Berliner Morgenpost nejlepšímu berlínskému divadelnímu představení.

Berlínská inscenace *Verrücktes Blut* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theatertage 2011. Obdržela cenu publika.**

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Poslední víkend (*The Hollow*, 1951)

Agatha Christie

Velká Británie

Překlad: Marie Špalová, Martina Schlegelová

Žánr: detektivka

Obsazení: 6 mužů, 6 žen

Během víkendové party na venkovském šlechtickém sídle se po letech náhodou setkávají bývalí milenci – významný londýnský lékař, charismatický Dr. John Christow a holywoodská star Veronica Crave. Mezi hosty je i doktorova poněkud zaostalá manželka Gerda a jeho současná milenkka – originální sochařka Henrietta. Druhý den ráno je Dr. Christow nalezen mrtev a nad ním jeho žena s revolverem v ruce. Případ, který na počátku vypadá jako jasná vražda ze žárlivosti, se však záhy zkomplikuje, když policie zjistí, že lékař byl zastřelen zbraní jině ráže. Kdo je tedy oním záhadným vrahem? Některá ze sokyň, či potrhlá hostitelka Lady Angkatellová, která si do košíku na vejce dala i revolver a nepamatuje si proč? Nebo snad ušlechtilý Edward Angkatell, který zoufale miluje Henriettu a Christow mu stojí v cestě?

Poslední víkend patří mezi nejčastěji uváděné hry Agathy Christie. V ČR již několikrát vyšel ve své původní románové verzi, nedávno byla v televizi uvedena jeho britská filmová adaptace z roku 2004, na svou divadelní premiéru však teprve čeká. Kromě toho, že nabízí všechny přednosti klasické „poirovovské“ detektivky, patří k těm dilům A. Christie, kde je detek-

tivní rámec pouze obohacením vlastního dramatu mezilidských vztahů. Zejména ženské postavy jsou nebývale svébytné a nabízí skvělou hereckou příležitost. Autorka hry upravila tak, že je možné postavu Poirota (nedisponuje-li divadlo vhodným představitelem) vynechat.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Die Froschfotzenlederfabrik (2011)

Oliver Kluck

Německo

Překlad: Jitka Štávová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní (nejlépe však minimálně 3 ženy a 2-3 muži)

Byl jednou jeden továrník. Ale nebyl to jen tak obyčejný továrník, byl to majitel textilky, která vyráběla speciální kožené oblečení pro neonacisty. Bez sebemenšího studu profitoval z této prazvláštní výroby oděvů, vykořisťoval své zaměstnance a svým počínáním ohrožoval především vlastní rodinu. Ta do jeho podniku nebyla příliš zasvěcena, neustále musela čelit všelijakým urážkám a hrubostem ze strany sousedů a okolních obyvatel a postupně si musela vytvořit vlastní postoj k této skutečnosti. Továrník nakonec svoji ženu a dvě dcery stejně opustil (kvůli paní ministrův), matka se začala upíjet do otupělosti a dříve spřízněné sestry se sobě navzájem stále více odcizovaly. Rozpad jedné kdysi prominentní rodiny započal...

Tento „příběh rozkladu jedné rodiny“, seskládaný z jednotlivých fragmentů a vzpomínek, je ponejvíce sledován z perspektivy starší ze sester, která se odjakživa vymezovala vůči své rodině kriticky a svůj boj proti ní započala ještě coby –náctiletá prací pornoherečky a završila jej totální demolicí rodného domu a všeho, co její rodinu kdy připomínalo. Zdánlivě ryzí rodinný mikrosvět Oliver Kluck umně převádí (i s pomocí dalších postav a prostředí, v nichž se děj odehrává) do celospolečenského měřítká a jednotlivé životní situace továrníkovy rodiny konfrontuje s obdobnými ekvivalenty našeho každodenního života. I díky tomu je možno mnohé

výpovědi pronášet ústy jakékoliv z postav či pohrávat si s jejich zaměnitelností a variabilitou.

Nejnovější hra jednoho v současné době z nejjádanějších německo-jazyčných dramatiků se vyznačuje výraznou divadelností, nabízející jak z formálního, tak i obsahového aspektu množství interpretací a hereckého ztvárnění. Svým celospolečenským tématem nadto vybízí k potenciální diskuzi a interakci s diváky.

Die Froschfotzenlederfabrik bude mít premiéru v prosinci 2011 na komorní scéně vídeňského Burgtheatru.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Warteraum Zukunft (2010)

Oliver Kluck

Německo

Překlad: Václav Cejpek, Monika Kučerová

Žánr: činohra

Obsazení: 1 a více herců (variabilní)

Protagonistou a antihrdinou Kluckova trpkého „Jedermann – Geschichte“ je průměrně úspěšný mladý inženýr Daniel Puttkammer. Puttkammer je muž bez vlastností dnešní doby, třicetiletý, bez vášně, bez vztahu, bez zálib a bez sociálních závazků. Revolta a vzpoura jsou mu cizí, v moderní společnosti přece už nejsou soupeři a problémy, proti kterým by stálo zato se bouřit...

Puttkammer – neschopný, bez životních plánů, se potácí ve směsici bezmoci, lhostejnosti a netečného přizpůsobování se. Adaptovaný na mašinerii pracovního světa, na vykořisťování samolibým šéfem, na šosáctví „kolegiálního“ prostředí. Neochoten přijmout zodpovědnost za sebe ani za jiné. Až teprve když dojde k tragické nehodě, otevře se mu možnost Warteraum Zukunft opustit.

Kluckův radikální text se ostře zařezává do problému „flegmatizmu dnešní doby“. Ostrým jazykem a jízlivým humorem staví instrumentovaný koncert hlasů – obraz generace bez perspektiv v její neschopnosti převzít za nic a za nikoho zodpovědnost.

Výmarská inscenace *Warteraum Zukunft* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theatertage 2011**.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Text se v současné době překládá.

V lese, temném a hlubokém

(In a Forest, Dark and Deep, 2011)

Neil LaBute

USA

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž a 1 žena

Nejnovější hra jednoho z neznámějších amerických dramatiků měla premiéru letos v březnu na londýnském West Endu. Je takřka detektivním, černohumorným příběhem dvou sourozenců, vysokoškolské děkanky Betty a truhláře Bobba. Sourozenci k sobě nemají nijak blízko, nestýkají se a dvakrát si nerozumí. Přesto jedné temné, deštivé noci Betty bratrovi zavolá, aby jí pomohl vyklidit jistou chatu v lesích. Bobby přijíždí, ale zdá se, že informace, které mu sestra dala, nejsou až tak pravdivé. Betty něco tají a Bobby se mermomocí snaží přijít na to, co to je. Opatrná společenská konverzace se kříží s vášnivými hádkami a slzami, s okamžiky smíření a s takřka colombovsky rafinovanými výsledky. Na konci už víme, co Betty udělala. A Bobby má prvně v životě k sestře blízko. Nebo je to jen další z Bettyiných rafinovaných manipulací?

Text v anglickém originále je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Půjdeš mi za svědka?

(Témoins de mariage, 2010)

Jean-Luc Lemoine

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Jean-Luc Lemoine současný známý komediální autor vodí rád diváka po klamných cestách, aby ho pak v nejméně očekávaném okamžiku překvapil zcela novým pohledem na danou situaci. Mam pozve na svoji svatbu s Lili, se kterou již 12 let chodí, za svědka svého nejlepšího přítele Toma, kterého několik let neviděl, protože mu Lili zakázala se s ním stýkat proto, že kdysi opustil jejich kamarádku. Tom přijde a s ním i jeho nová mladá přítelkyně Jasmine. A nestačíme se divit!

Po úspěšné „*Lásce a párech*“ další „psychologická“ komedie o mnohdy neuvěřitelných vztazích mezi lidmi.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Perplex (*Perplex*, 2010)

Marius von Mayenburg

Německo

Překlad: Kateřina Bohadlová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Eva a Robert se právě vrátili z dovolené domů. Něco tu ovšem nehraje: jak to, že není zaplacená elektrika a odkud se vzal tenhle květináč? Je tohle vůbec náš byt?

Bohužel není. Už ne. Kamarádi, kteří měli občas přijít zalít kytky, se totiž v jejich bytě jednoduše sami zabydleli.

Počáteční nemilé překvapení se čím dál více komplikuje, vyhazuje protagonisty hry ze všech zaběhnutých kolejí a doslova jim bere půdu pod nohama. Scénu za scénou se realizují absurdní situace, rozpadají se a opět skládají vztahy mezi čtyřmi postavami. Navenek poker face – vše je přece v naprostém pořádku.

Vtipné drama s atmosférou noční můry o ztrátě posledních sociálních jistot.

Komedie o nevypočitatelnosti reality a o identitě člověka a divadla.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sedm dní, ale ne týden (1992)

Pavel Mossakowski

Polsko

Překlad: Jiří Vobecký

Obsazení: 10 mužů, 2 ženy

Autor nás ve stylu nostalgického seriálu „Vyprávěj“ přivádí nikoliv do totalitní minulosti, ale do kouzelných let počátků budování kapitalismu. Sledujeme příběh dvou manželů, Honzy, zasloužilého disidenta a charisty, který žehrá na to, že mu nová doba přinesla pouze místo ředitele věznice a že se musí potýkat s neskutečnými ekonomickými problémy, a jeho ženy Růženy, novinářky, která vesele vplouvá do světa celebrit a bulváru. V bytě však bydlí ještě Růženin otec, bývalý člen ústředního výboru vládnoucí totalitní strany, který si nejen užívá vysoký důchod, ale ještě píše i paměti. Syn obou manželů Vašek naopak vplul do nové doby velmi rychle, pochopil, že neexistuje rozdíl mezi čistými a špinavými penězi, a vrhl se do podnikání ve stylu „co není zakázáno, je dovoleno“. Jenomže tím získal i pozornost policejních vyšetřovatelů. Honza se snaží celou situaci vyřešit, ale odradit syna od podnikání na hranici zákona nedokáže, naopak sám realizuje synův nápad, jak udělat ze zadlužené věznic vědlečnick. Vašek navíc pomůže i Dědečkovi, jehož paměti odmítla všechna vydavatelství, a tak změní jejich titul a vydá je pod pseudonymem jako parodii na paměti ostatních vysokých funkcionářů,

čímž i Dědečkovi zajistí komerční úspěch. Celá rodina tak pochopí, že se jejich syn jako jediný dokáže v nové době orientovat, a proto přistoupí na všechny jeho podmínky, které se dají shrnout do věty: „Vydělej za každou cenu a neptej se jak.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Opačné pohlaví (The Opposite Sex, 1999)

David Tristram

Velká Británie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Díky podezřelým drobnostem, kterých si všimne jenom ženská. Podprsenka pod sedadlem v autě. Rtěnka na jeho spodárech. Můžeš tomu říkat ženská intuice, ale když chlap přijde domů s použitým kondomem přilepeným na podšívce saka, začneš si klást otázky. A zrovna tak různé parfěmy. Někdy přišel domů a smrděl jako spojený parfumerie. Každou jsem se naučila poznávat po čichu.

Manželství Vicky a Marka je obyčejné středostavovské manželství. On je úspěšný reklamní manager, ona si krátký čas prací v manželské poradně a večerními kurzy keramiky na místní univerzitě.

Vše se změní během jednoho večera, kdy pozvou na večeři Judith a jejího manžela, pedagoga místní univerzity Erica. Tehdy oba páry zjistí, že mají společného víc, než by kdo čekal.

Rozpoutá se peklo, vypukne boj, v němž nechybí pláč, hněv, údery pěstí či dokonce zásah policie.

Bláznivá komedie Davida Tristrama o tom, že každý má nějaký ten mimomanželský hřích, je napsaná vtipným a svižným jazykem a s úspěchem se uvádí na mnoha zahraničních scénách.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Tramvaj do stanice Touha

(A Streetcar Named Desire, 1947)

Tennessee Williams

USA

Překlad: Ester Žantovská

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 6 žen

Madam se nehodlá vrátit k učení ve škole, kdepak! Dokonce se klidně vsadím, že vůbec neplánovala někdy se do Kautelu vrátit. Taky nedala ve škole dočasnou výpověď, než si zklidní nervy! Kecy prdy! Ani náhodou. Vykopli ji votamtaď už na jaře, ešte před koncem školního roku – a mrzí mě, že ti musím sdělit přičinu tohoto vyhazovu: drž se – sedmnáctiletý kluk... se kterým se madam Blanche zapletla.

Nejznámější hra amerického klasika, za níž Williams dostal v roce 1949 Pulitzerovu cenu, v nejnovějším překladu Ester Žantovské.

Text je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraňní hry nepřeložené

**Představujeme texty oceněné
na Stückemarkt při Theatertreffen**

Hund wohin gehen wir (2011)

Anne Lepper

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Uvnitř Waisenheimu vládou přísná pravidla a předpisy, které mají připravit děti na svět tam venku. Pod křídly paní Fernové, která své vlastní touhy artikuluje jen v písničkách, žijí děti, které mají zapomenout na své rodiče. Vlastně jsou samy už dospělé. Chtějí být moderní. Změnit sebe i svět. Ale nejsou si vůbec jisté, jestli na ně svět tam venku vůbec čeká.

Anne Lepper stvořila jazykově velmi náročný svět, ve kterém si nikdo není úplně jistý. Postavy i diváci jsou vtaženi do její mistrné klaustrofobní dramatické konstrukce.

Hra byla vybrána do dramatického workshopu při **Stückemarkt berlínského festivalu Theatertreffen 2011**. Dramatička Anne Lepper získala na Theatertreffen cenu **Werkauftrag des tt Stückemarkts** v hodnotě 7.000 euro spojenou se zakázkou v Schauspiel Hannover.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anne Lepper (1978)

narodila se v Essenu. Vystudovala filozofii, historii a literaturu na univerzitě ve Wuppertálu, Kolíně a Bonnu. 2007 – 2010 studovala literární psaní na literárním institutu v Bielu. Její dramatický debut *Sonst alles ist drinnen* byl oceněn Münchner Förderpreis pro německojazyčné dramatiky a vyhrál cenu publika prvního ročníku *Langen Nacht der neuen Dramatik* 2009 v Münchner Kammerspielen. V roce 2010 se Lepper účastnila fóra mladých evropských autorů v rámci Theaterbiennale Neue Stücke aus Europa.

der penner ist jetzt schon wieder woanders (2011)**Juri Sternburg**

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

„Ten somrák už je zase v trapu“, konstatují Andrej a Igor ve špinavém metru na cestě za dealerem, aby si od něj koupili trávu. Přitom jsou sami závislí ještě na jiné droze, na „neustálém přísunu nových informací“: jsou žizniví po odpovědích na své provokativní filozofické otázky. Aby odpovědi dostali, zmocní se jednoho vagonu metra a obsadí ho.

Cestující, kteří dokonale představují prototypy zdegenerované společnosti, se spolu s nimi a s jedním zdegenerovaným bohem ponoří do hloubání nad mnoha zásadními (a možná také neřešitelnými) otázkami. „Je člověk skutečně měřítkem všech věcí?“

Hra byla vybrána do **Stückemarkt berlínského festivalu Theatertreffen 2011**. Sternburg získal za text **Cenu Förderpreis für neue Dramatik** v hodnotě 5. 000 euro spojenou s uvedením hry v berlínském divadle Maxim Gorki Theater v lednu 2012.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Juri Sternburg (1983)

narodil se v Berlíně. Od roku 1998 se aktivně zabývá Graffiti a pouličním uměním. Absolvovat kurz scénografie a praktikum v Maxim Gorki Theater Berlin. Jeho první divadelní hra „6 quadratmeter Chrom“ vznikla v roce 2007 na objednávku berlínského Trockenschwimmer-Festival. Kromě divadelních her píše také hry rozhlasové, př. „Türsteher“. Jeho divadelní hra „der penner ist jetzt schon wieder woanders“ byla v roce 2010 pozvána na Heidelberger Stückemarkt a v roce 2011 na Stückemarkt v rámci berlínského festivalu Theatertreffen.

Alles Gold was glänzt (2011)**Mario Salazar**

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů. 3 ženy a kůň

Salazar ve své hře *Alles Gold was glänzt* zachycuje krutý dialogický boj jedné anti – rodiny: zatímco přede dveřmi běsní anarchistická demonstrace, v panelákovém pokoji stagnuje beznadějný symbiotický život rodiny Neumannových. Když zdánlivou rodinnou idylku jednoho den ohrozí finanční kolaps, započne se fatální proces sebezničení, který neskončí pouze ztrátou všech ideálů...

Hra byla vybrána do Stückemarkt berlínského festivalu Theatertreffen 2011. Text získal cenu **Theatertext als Hörspiel** a bude odvysílán během příštího roku na vlnách Deutschlandradio Kultur.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mario Salazar (1980)

narodil se v Berlíně. Po maturitě pracoval v rámci sociálního projektu s dětmi z dětského domova ve Španělsku a ve Francii. Na civilní službu nastoupil na psychiatrickou kliniku v Berlíně. Vystudoval politologii, latinskoamerická a severoamerická studia. Absolvoval režisérská praktika v Maxim Gorki Theater Berlin u Armin Petrasa a Milana Peschela. V roce 2010 byl pozván na Werkstatttagen do vídeňského Burgtheatru. V současné době pracuje na divadelních hrách *Am Leben werden wir nicht scheitern*, *Annalea* a na románu psaném formou dopisů *hans*.

Radio Golf (2005)

August Wilson

USA

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Radio Golf je svižná a velmi dobře napsaná hra o každodenní realitě a našich snech, v nichž si představujeme naši zářnou budoucnost. Odehrává se v americkém Pittsburghu na konci 90. let minulého století a sleduje příběh úspěšného podnikatele, jenž se chce stát prvním afroamerickým primátorem Pittsburghu. Když už je ale primátorské křeslo na dosah ruky, ozve se hrdinova minulost...

Nejvíce současná hra amerického dramatika Augusta Wilsona uzavírá jeho desetidílný cyklus her, v nichž se autor zabýval osudy afroamerické komunity v USA ve 20. století.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

The Piano Lesson

August Wilson

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

The Piano Lesson přinesla autorovi jeho druhou Pulitzerovu cenu za drama.

Hra se odehrává v roce 1936, kdy z chudého jihu přijíždí do bohatého Pittsburghu Willie s nákladákem plným melounů. Chce je zde prodat a za utržené peníze si koupit nový pozemek. Vydělaných peněz je ale málo, a tak se Willie rozhodne prodat starý rodinný klavír. S tím však nesouhlasí jeho sestra. Klavír se v rodině Willieho předával z generace na generaci a je na něm vyryt příběh jeho rodiny.

Spor Willieho a jeho sestry, zda minulost je minulostí, nabírá ve Wilsonově hře mýtických rozměrů.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

August Wilson (1945-2005, USA)

byl jedním z nejvýznamnějších amerických dramatiků 2. pol. 20. stol. a počátku našeho století. Proslul především díky svému cyklu her, v nichž se zabýval osudy afroamerické komunity v průběhu 20. stol. Tzv. *The Pittsburgh Cycle*, jak bývá Wilsonův cyklus nazýván, obsahuje 10 her, z nich každá z her se odehrává v jedné dekádě minulého století. Za hru *Fence* (zabývá se 50. lety v USA) a *The Piano Lesson* odbržel August Wilson v roce 1987 a 1990 Pulitzerovu cenu za drama.

Prestižní ceny získala i řada jeho dalších her – jednalo se např. New York Drama Critics' Circle Awards. Wilson se věnoval také scenáristice.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

DUBEN

1. 4. 2011
Národní divadlo
Sergej Prokofjev:
Cinderella (Popelka)
balet

14. 4. 2011
Moravské divadlo Olomouc
Jule Styne:
Sugar
muzikál

KVĚTEN

1. 5. 2011
Slezské divadlo Opava
Paul Abraham:

Ball im Savoy
(Ples v hotelu Savoy)
opereta

1. 5. 2011
Gymnázium Šlapanice
Jerry Bock:
Šumař na střeše
muzikál

10. 5. – 18. 6. 2011 – 4 představení
Národní divadlo Brno – Reduta /
La Fabrika Praha
Bohuslav Martinů:
Ženitba
opera

14. 5. 2011
Horácké divadlo Jihlava
Jerry Herman:
Hello, Dolly!
muzikál

20. 5. 2011
Divadlo F. X. Šaldy Liberec
Franz Lehár:
Die lustige Witwe
(Veselá vdova)
opereta

21. 5. 2011
Městské divadlo Brno
Alan Menken:
Little Shop of Horrors
(Malý krámek hrůz)
muzikál

28. 5. 2011
Divadlo Josefa Kajetána Tyla
Plzeň a Pražská konzervatoř
ve Stavovském divadle v Praze –
představení v rámci Pražského jara
Bohuslav Martinů:
Ženitba
opera

ČERVEN

17. 6. 2011
Moravské divadlo Olomouc
Vlastimil Hála, Jan Rychlík:
Limonádový Joe
hudební komedie

22. 6. 2011
Národní divadlo na festivalu
Smetanova Litomyšl
Igor Stravinskij:
Svěcení jara
balet

24. 6. a 25. 6. 2011
Městské divadlo Brno „open air“
na Biskupském dvoře Moravského
zemského muzea
Florimond Hervé, Henri
Meilhac, Albert Millaud
(úprava Dalibor Brázda)
Mam'zelle Nitouche
opereta

28. 6. a 29. 6. 2011
Městské divadlo Brno „open air“
na Biskupském dvoře Moravského
zemského muzea
Milivoj Uzelac, Jevgenij Doga,
Emil Loteanu
Cikáni jdou do nebe
Balada

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Ambrosie Thomas – opera Hamlet

Při příležitosti dvoustého výročí narození **Ambroise Thomase** byla vydána kritická edice jeho opery **Hamlet**. Tato opera byla napsána v roce 1868, libretisty byli Jules Barbier a Michel Carré. Hamlet dominoval ve francouzských divadlech na konci 19. století, byl znám po celém světě. Autograf opery k novému kritickému vydání prozkoumali Sarah Plummer-Hanrahan a Hugh Macdonald. Výsledky jejich výzkumu bylo možné slyšet 9. června v Mulhouse a od 19. června ve Štrasburku v produkci Opery National du Rhin, v režii Vincenta Boussard a dirigenta Patricka Fournilliera.

Pět skladatelů od Peterse v Tanglewoodu

Bostonský orchestr zahájí 5 denní festival dne 3. srpna premiérou **It Happens like This** pro 12 instrumentalistů, 4 zpěváky od skladatele **Charlese Wuorinena**. Kromě této premiéry program zahrnuje díla **Moltony Babbitta**, **Errollyn Wallen**, **Briana Ferneyhough**, **Jamese Dillona** a **Wayna Petersona**. Festival soudobé hudby se zaměřuje na novou hudbu, která často zazní ve světové premiéře

a některá díla zazní v interpretaci autorů. Hudební festival se koná v Tanglewoodu (Massachusetts, USA) od roku 1936.

Nová komorní opera v Birminghamu – Seven Angels

Ve světové premiéře byla uvedena dlouho očekávaná první opera skladatele Luke Bedforda patřícího k předním britským moderním skladatelům. Inspirován Ztraceným rájem Johna Miltona v přenesení do dnešní doby, kdy se člověk vyrovnává s naléhavými výzvami měnícího se klimatu a stále se tenčících zdrojů. Obsazení dvoutaktové opery **Seven Angels**: 7 zpěváků a komorní orchestr (12 instrumentalistů). Operní post-apokalyptická krajina byla realizována japonským umělcem Tadasem Takaminem. Birmingham Contemporary Music Group řídil Nicholas Collon. Světová premiéra byla 17. června v CBSO Centre Birmingham.

Dětská opera: All the King's Men (Všichni královi muži)

Dne 18. června uvedl Great St Mary's choir a děti z místních škol operu pro mladé lidi **All the King's Men** skladatele **Richarda Rodneyho Bennetta** pod vedením Anne Tailor a Sama Hayese v režii Caroline Coetzee. 35 dětí zpívalo příběh budovy „Humpty Dumpty“ inspirované legendou o obléhajícím stroji navrženém tak, aby pomáhal králově armádě k porušení opevnění města Gloucesteru během anglické občanské války v roce 1643 (podle jedné verze legendy). Operu uzavírá štiplavé pacifistické poselství od osamocené bubeníka.

Poslední dobou stále narůstá zájem o **Dvořákovu Rusalku** – hrála se nedávno i v Turecku a v Mexiku. Kouzlo Rusalky a zájem divadel vedly švýcarského dirigenta a skladatele **Adriana** (narozen 1944, znám pod svým křestním jménem Adriano) k vytvoření **zkrácených verzí s menším nástrojovým obsazením, vhodných pro dětské publikum:**

- **verze pro komorní obsazení**
(flétna, pikola, klarinet, harfa, smyčcový kvartet)
- **verze pro dechový kvintet,**
libreto Ursula a Karsten Seefing podle původního Kvapilova libreta

U obou verzí se hudební pasáže prokládají vlastním mluveným textem. Obě verze trvají kolem 60 minut, v závislosti na délce mluvených pasáží. Pro obě varianty už máme zájemce v cizině i v tuzemsku. Rádi poskytneme ukázkový klavírní výtah.

V dubnu 2011 zemřel v USA skladatel **Daniel Catán** (1949), rodák z Mexika s rusko-turecko-židovskými předky, jehož opera **Pošťák (Il Postino)** měla světovou premiéru v září 2010 v Los Angeles, a hned v prosinci bylo další užití v Divadle na Vídeňce, obojí s Plácidem Domingem v hlavní roli. Opera je o Pablu Nerudovi, jež si dal umělecké jméno podle našeho Jana Nerudy.

V květnu 2011 zemřel v USA scénárista **Arthur Laurents** (1917) – autor libreta muzikálů **West Side Story, Gypsy a La Cage Aux Folles.**

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Užití děl

ČEŠTÍ AUTOŘI

František Hrubín:
Srpnová neděle

Artur

František Hrubín:
Básně

Host

Karel Čapek,
Olga Scheinpflugová:
Cestopisy – cesta na sever
Wydawnictwo W. A. B. Warszawa

Kamil Bednář:
**Rukopisy Královédvorský
a Zelenohorský**

Host

**Václav Havel, Vítězslav
Nezval, Vladimír Vančura,
Jaroslav Seifert:**
The Czech Reader
DUKE University Press

Jindřich Černý:
Jiřina Štěpničková
XYZ

Vladislav Vančura:
Rozmarné léto
Dokořán

Slávka Kopecká,
Jiřina Bohdalová:
Fenomén Bohdalka
Slávka Kopecká

Karel Teige:
**Heslář české avantgardy
(2 koláže na obálce knihy)**
FF UK v Praze

Zbyněk Havlíček:

Létavice touhy

Filip Tomáš – Akropolis

Marie Majerová:

Femme fatale české avantgardy

Filip Tomáš – Akropolis

Jiří Fuks:

Poslední ostrov

Stichting VOETNOOT

Zdeněk Miler a **kol. autorů:**

Dětem Zdeněk Miler a Krtek (finsky)

Albatros media – Tammi Helsinky

Karel Plicka, František Volf,

Karel Svoboda:

Český rok v pohádkách, písních, hrách a tancích, říkadlech a hádankách – léto

Albatros media

Lenka Lagronová:

Smích

AMU (DAMU) Praha

Václav Havel:

Moc bezmocných

BAKI 2011, Ázerbájdžán

Jiří Voskovec, Jan Werich:

Naše řeč

ZUŠ Praha 10 – Hostivař

Jan Drda:

Hrátky s čertem

Artur

Oldřich Sirovátka:

Veselosti nikdy dosti

Lípa

PŘEKLADY

Raymond Chandler,

František Jungwirth:

Hluboký spánek

Mladá fronta

Lindsey Davis, **Alena**

Jindrová-Špilarová:

Ztracené stříbro

Bronzové stíny

Měděná duše

BB/art

Anton Pavlovič Čechov, **Leoš**

Suchařípa:

Višňový sad

Artur

Anton Pavlovič Čechov,

Leoš Suchařípa:

Tři sestry

Artur

Lucius Annaeus Seneca,

Eva Stehlíková:

Faidra

Artur

William Shakespeare, **Martin Hilský:**

Sonety

Atlantis

William Shakespeara, **Martin Hilský:**

Dílo

Academia

William Shakespeare,

Martin Hilský:

Romeo a Julie

Atlantis

Alfred Assollant,

Vítězslav Kocourek:

Hrdinný kapitán Korkorán

Albatros

Brontëová Anne, **Alena Maxová:**

Dvoji život Heleny

Grahamové

Darus

William Shakespeare,

Martin Hilský:

Zkrocení zlé ženy

Atlantis

H. P. Lovecraft,

František Jungwirth:

Měsíční močál

Albatros

Friedrich Schiller, **Josef Balvín:**

Úklady a láska

Artur

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

Donya al-Nahi, Marcela Nejedlá:

Děti si vzít nenechám

Euromedia Group

Elizabeth Chadwick,

Alexandra Fraisová:

Hlas hrdličky

Euromedia Group

Ellery Queen:

Přestupní stanice

Naše vojsko

Nabízíme

Literatura

Mrs. Mahoney's secret war

Gretel Mahoney, Claudia Strachan

monografie/historický román

Příběh neobyčejné ženy, která vzdorovala nacismu.

Gretel Wachtel (později Mahoney) byla volnomyšlenkářská mladá žena žijící v době, kdy se málokdo odvážil veřejně vystoupit a promluvit vůči režimu. Za svou kritiku nacismu byla poslána na práci do továrny vyrábějící munici. To v ní jen utvrdilo její odhodlání k boji s totalitním režimem. Vzala si také muže, který pomáhal chránit uprchlíky stíhané gestapem. Když ji povolali, aby sloužila Wehrmachtu jako písařka na stroji, byla ve spojení s odpůrci režimu a prostřednictvím šifrovacího stroje Enigma posílala tajné informace odboji. V roce 1945 byla zatčena a následně osvobozena britskou armádou. Po válce se zamilovala do britského důstojníka, který byl ale povolán zpět do Anglie. Osud však jejich cesty znovu svedl dohromady.

Gretel Mahoney se narodila v roce 1915 v Německu. Když jí bylo dvacet čtyři let, začala druhá světová válka. V roce 1945 se odstěhovala do Anglie, kde žila až do své smrti v roce 2006.

Lektorský výtisk této knihy je k dispozici v Literárním oddělení.

Ashamed

Laura Walsh

monografie

Příběh ženy, která se po dvaceti letech závislosti na alkoholu rozhodla změnit svůj život.

Když Laura Walsh vstoupila do pokoje své tříměsíční dcery, stála tváří v tvář nejhorší noční můře, jaká může matku potkat. Její dítě leželo v postýlce mrtvé. Tato tragédie svedla Lauru na cestu vedoucí k sebezáhubě. Spadla do závislosti na lécích proti bolesti a na alkoholu, její manželství zkrachovalo, přišla o svůj dům a odcizila se rodině a svým přátelům. A to vše před zraky svých dalších dvou dětí. Cítila se zahanbená, ale nebyla schopná nic udělat. Až jednou o Vánocích se jí její závislosti pokusily zabít.

Lektorský výtisk této knihy můžeme zajistit.

Pohádky z Hané

Lilian Amann

*Knih dvaceti pohádek s regionální tematikou
fiction*

Příběhy se odehrávají v městečku Kostelec na Hané a v okolí zámku Plumlov. Autorka čerpala zejména z vyprávění své hanácké babičky i starých obyvatel, co si ještě pamatovali místní zvyky a téměř zapomenuté tradice.

Mnohé z pohádek byly dosud publikovány v lokálním tisku, některé v Almanachu tvořivého psaní. Některé příběhy se dozví návštěvníci při prohlídkách zámku Plumlov, další byly zdramatizovány pro místní divadelní a šermířský ansámbly a posloužily i jako námět pro pohádkový skanzen v zámeckém podzemí.

Lektorský výtisk této knihy můžeme zajistit.

Lilian Amann

je publicisticky činná v regionálním prostějovském tisku, spolupracovala jako jazyková redaktorka na překladu románu „Sexus“ Henryho Millera z anglického originálu do slovenštiny (*Pettit Pess*, 2005). Momentálně dokončuje sbírku 70 básniček, „*Tajemný základ slov*“ a pracuje na meziválečném románu „*Nejistota*“. Kromě toho pravidelně vystavuje své obrazy a sošky výtvarně výtvarně v Stuttgartu, kde rovněž přednáší a vede workshopy o psychologii chování a interkulturalitě.

Tim&Coffee with milk

*Série čtyř knih pro děti předškolního věku
fiction*

Zahraniční partner SAF comics představil na letošním knižním veletrhu dětských knih v Boloni komplet čtyř komiksů vydaných pod názvem **Tim&Coffee with Milk**. Titul je určen pro děti předškolního věku (4-7). Každá z knih má 48 barevných stran a na konci samolepky s obrázky postavíček. Jednotlivé díly se skládají z krátkých příběhů o Timovi a jeho kočce v barvě kávy s mlékem.

V Literárním oddělení jsou k dispozici dvě knihy ve formátu pdf. Další dva díly vyjdou v letošním roce.

Rodina a dárcovství spermatu

Petra Thorn

*Knihla německé odbornice na téma neplodnosti v překladu Karla Novotného
non-fiction*

Petra Thorn – uznávaná odbornice na téma neplodnosti a dárcovství spermatu v Německu – předkládá podrobného průvodce pro páry zvažující využití dárcovství spermatu. Kniha je velmi užitečná také pro pracovníky v pomáhajících profesích, kteří se s tématem neplodnosti v párovém poradenství setkávají. Obsahuje četné výpovědi párů, které s dárcovstvím mají

svou zkušenost a také výpovědi dětí, které díky spermatu dárců již přišly na svět. Téma osvěty dětí je velmi podrobně zpracováno a celá problematika je pojednána v aktuálním a světovém měřítku. Nepochybně velmi přínosný text k tématu, o němž se mnoho let mlčelo a obestírala jej atmosféra studu a společenského stigma.

Lektorský výtisk můžeme zajistit.

Zlatá a kouzelná Boženka

Rastislav Durman

*Povídková kniha chorvatského spisovatele
fiction*

Není důležité, jak se Aladinova kouzelná lampa dostala do středoevropských řek a zůstala tam celých čtrnáct století, ale to, jak tam vytvořila magické pole, kvůli kterému se místní živočichové nechovají tak, jak se píše v učebnicích přírodovědy. Z červenky Boženky se tak stává zlatá a kouzelná rybička, aniž by se jí někdo ptal, zda o to stojí. Nový status má ale také své přednosti – jako zlatá a kouzelná se už Boženka nemusí bát, že ji někdo sní k obědu. Na druhou stranu je nucena splnit tři přání těm, kteří ji dostanou.

Dvanáct navzájem propletených příběhů, které působí, že jsou psány jen z legrace, jsou vlastně románem o dospívání a přebírání zodpovědnosti.

Televizní práva na toto dílo koupila TV Bělehrad.

Lektorský výtisk knihy v elektronické podobě můžeme zajistit.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Mediální oddělení poskytuje služby v oblasti děl pro rozhlasové a televizní vysílání, reklamu, film apod. Na základě dlouholetých zkušeností se zajišťováním licencí vykonává autorskoprávní ochranu při užívání autorských děl tuzemských i zahraničních autorů. Níže uvádíme některé z titulů, které byly mediálním oddělením DILIA smluvně ošetřeny:

ROZHLAS, TELEVIZE, FILM, REKLAMA

Premiérová vysílání Česká televize:

Muži v offsidu

záznam divadelního představení
Městské divadlo Mladá Boleslav
literární předloha: **Karel**

Poláček, spoluautor dramaturgie:

Martin Vačkář a **Ondřej
Havelka**

vysílání 25. 5. 2011

Premiérová vysílání Český rozhlas:

Blízkábytnost. com

natočil Český rozhlas,
stanice Vltava
rozhlasová adaptace
autor: Niger Johanne Strom
vysílání 7. 4. 2011

Šoa

natočil Český rozhlas,
stanice Vltava
rozhlasová adaptace
spoluautoři:

Lucie Kolouchová

Tomáš Hrbek

vysílání 5. 5. 2011

Navštivte
www.dilia.cz

REJSTŘÍK

ČESKÉ A SLOVENSKÉ HRY

Tereza Kratochvílová – Cestička ze školy
 Petr František Maška – Julia mlčí
 Anna Saavedra – Dům U sedmi Švábů
 Michaela Žemlová – Ruty šuty les je krutý
 Hana Burešová – Hra Lidová
 Helena Eliášová – Cyberlove
 Helena Eliášová – Té noci
 Lenka Lagronová – Jane
 Lenka Lagronová – Z prachu hvězd
 Petr František Maška – Titus dvakrát korunovaný
 František Vodsedálek – Mojžíš
 Jaroslav Žák, Hana Burešová – Škola základ života
 Vlastimil Peška – Tři pohádky pro rošťáky
 Janka Ryšánek Schmiedtová – Jak morčata pekla bábovku
 Roman Vencel – Kluk z plakátu
 Jan Werich, Janka Ryšánek Schmiedtová – Lakomá Barka

ZAHRANIČNÍ HRY PŘELOŽENÉ

Marion Aubert – Orgueil, poursuite et décapitation (comédie hystérique et familiale)
 Pierre-Yves Chapalain – Absinthe
 Samuel Gallet – Komuniké č. 10 (Communiqué n°10)
 Caya Makhélé – Sortilèges
 Jean-Marie Piemme – Emballez: C'est pesé!
 Joël Pommerat – Je tremble (1), (2)
 Philippe Minyana – Vulkán (Volcan)
 Alan Ayckbourn – Rileyho život (Life of Riley)
 Mike Bartlett – Earthquakes in London

Jez Butterworth – Jeruzalém (Jerusalem)
 Enzo Cormann – Bluff (Bluff)
 Carlo Goldoni – Lhář
 Michael Hollinger – Opus (Opus)
 Jens Hillje, Nutkan Erpulat – Verrücktes Blut
 Agatha Christie – Poslední víkend (The Hollow)
 Oliver Kluck – Die Froschfotzenlederfabrik
 Oliver Kluck – Warteraum Zukunft
 Neil LaBute – V lese, temném a hlubokém (In a Forest, Dark and Deep)
 Jean-Luc Lemoine – Půjdeš mi za svědka? (Témoins de mariage)
 Marius von Mayenburg – Perplex (Perplex)
 Pavel Mossakowski – Sedm dní, ale ne týden
 David Tristram – Opačné pohlaví (The Opposite Sex)
 Tennessee Williams – Tramvaj do stanice Touha (A Streetcar Named Desire)

ZAHRANIČNÍ HRY – NEPŘELOŽENÉ

Anne Lepper – Hund wohin gehen wir
 Juri Sternburg – der penner ist jetzt schon wieder woanders
 Mario Salazar – Alles Gold was glänzt
 August Wilson – Radio Golf
 August Wilson – The Piano Lesson

LITERATURA

Gretel Mahoney, Claudia Strachan – Mrs. Mahoney's secret war
 Laura Walsh – Ashamed
 Lillian Amann – Pohádky z Hané
 Tim&Coffee with milk
 Petra Thorn – Rodina a dárcovství spermatu
 Rastislav Durman – Zlatá a kouzelná Boženka

www.dilia.cz

NAVŠTIVTE

nové webové stránky DILIA!

vše důležité pro autory, překladatele
a nositele autorských práv

čeští a zahraniční dramatici

nové hry, nové překlady zahraničních titulů

autorskoprávní servis

aktuální informace o divadle, literatuře,
hudbě a médiích

ZAREGISTRUJTE SE

k odebrání newsletteru!

nové hry českých a zahraničních autorů

překlady zahraniční dramatiky

novinky z oblasti divadla, literatury,
hudby a audiovizuálních médií

PŘIDEJTE SE K DILIA

prostřednictvím sociální sítě Facebook!

Dáša: (...)
Já se ptám, co jako ten jejich Bůh?
Táňa: Prostě není.
Paní doktorka říká, že ho potřebujem,
Ale není.
Kája: V tom povídání je.
Že chceme povídat.
A že to tak velký.
A že tolik tepla ve hvězda.
A že prach je krásný.
A že všechno někam letí
Že to pořád mění, že se nic nezastaví.
Že pořád něco vzniká.
Že to vybuchuje, hroutí se a vtahuje a zase vyprskává.
Že to krouží.
A že to začalo.
A že to skončí.
A mlčí.
Že to mlčí.

(Ticho. Během předešlého i následného vyprávění sledujeme za rozbitým oknem nádherné kosmické děje, vznikání hvězdy, pohyb celých galaxií, simulace aktivity černé díry..., pohyb mlhovin a hvězdného prachu.)

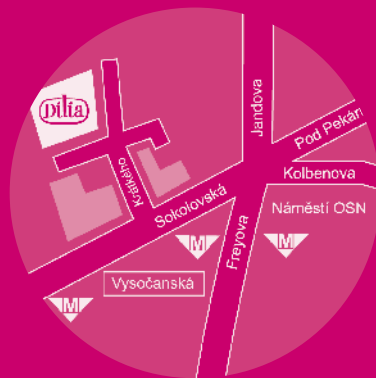
Že jsme z vesmíru.
Z prachu hvězd.
Z prachu. . hvězd.

(Lenka Lagronová: Z prachu hvězd)

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.